

NOVINY

Volume 5 Issue 151 (651)

CZECH AND SLOVAK AUSTRALIAN NEWSPAPER

17. VI. – 30.VI. 2024

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.Pondělí 17.června
pokračování na str. 2**Slovo vydavatele:****P**odvody, o kterých se píše na této stránce jsou zde v Austrálii běžné už léta.

Poprvé jsem si to uvědomil, když soudruh Keating a paní Wendt měli rozhovor – diskuzi v televizi. Paní do něho šla a statečně mu dávala husté otázky, aby on byl nakonec vítězem a všechno vysvětlil. Lidé si pak v autobuse vyprávěli, jak mu dávala zabrat.

Bohužel většina diváků si vůbec neuvědomila, že to celé bylo divadlo předem nahrané a zrežírované včetně úleků a úsměvů.

Dodnes v televizi běží na ABC, i na ostatních kanálech „veřejné diskuze“ a hovory s diváky či „real show“, které jsou nahrané a zrežírované.

Když někdo mimo plán, řekne cokoliv nevhodného, tak to vystříhnou a toho lumpa, který se jim tam vetřel, vyvedou ze studia.

Většina lidí, snad je to i 90 % (včetně mé ženy), tyto programy se zájmem sleduje a věří tomu co vidí a slyší a neuvědomí si, že je to propaganda, jak když vyšije.

Austrálie se za posledních 40 let změnila k nepoznání. Chudí levicovní politici zbohatli tím, že zvedli ceny pozemků v letech 1980 až 90. Pozemek, který stál v roce 1982 20 tisíc v roce 1990 už stál dva miliony. To vše jen za pomoci manipulací s příkazy, zákazy a vhodnými nařízeními.

K tomu miliony komunistických Číňanů, muslimů a Indů importovaných letadly změnilo politiku a život v Austrálii.

V době, kdy jsem přijel, v roce 1982, nikdo auta nezamykal. Jedna banka a jedna benzinka patřily státu. Benzín stál 36 centů a poplatky v bance byly minimální. Vzpomeňte si kolik stála elektřina, plyn či voda před tou úžasnou privatizací. Jak nám slibovali, že se to díky privatizaci zlevní.

Darmo mluvit či psát.

*Uvědomte si, že ti, kteří za války udávali židy a zabýjeli-je, že to byli jen „řádní občané, plní občanskou povinnost.“***♣️♣️♣️ bychom si pomáhat.****Podvody, kam se podíváš**

Petr Kolman

Sotva opadala mouka ze zpěváka Jana Bendiga, který za pomoci komplice s největší mírou pravděpodobnosti i policejních závěrů nezdařile předstíral rasový útok, máme zde obdobný skandál, kdy byla česká (v tomto případě především jihomoravská) veřejnost opět perfidně voděna za nos.

Nedávná debata z cyklu „Bez cenzury!“ s ministrem vnitra Vítem Rakušanem ve Vyškově vyvolala vlnu kontroverzí poté, co jeden z účastníků v publiku překvapivě změnil svůj postoj. Rakušan se tímto koperníkovským obratem pochlubil i na sociálních sítích, tedy tam, kde se v roce 2024 odehrává politika nejčastěji.

Zpočátku se zdálo, že přišel „dezolátský muž“ s jasným záměrem kritizovat ministra, ale po jeho vystoupení údajně prozřel a podpořil jej.

Pánové si dokonce podali ruce. Později však vyplulo na povrch, že

celá situace byla předem dohodnutá. A údajný kritik byl ve skutečnosti herec, respektive provládní youtuber.

Poškození důvěry

Tato událost nutí k hlubšímu zamyšlení nad otázkou, jaký dopad může mít „vyškovský podvod“ či „patok vyškovský“ (narážka na film Dědictví s Bolkem Polívkou) na politickou kulturu a důvěryhodnost českého veřejného prostoru. Obdobné manipulace veřejných událostí mohou totiž vážně narušit důvěru veřejnosti ve správu věcí veřejných. Ne nadarmo ji mnozí již předtím nazývali politickým cirkusem.

Na první pohled může být lákavé využít předem domluvené „kritiky“ k posílení podpory svého hnutí. Avšak takové praktiky jsou neetické! Připomínají praktiky sládkových republikánů z devadesátých let minulého století, kdy do publika Kotle u paní Jílkové přimíchali své soukmenovce, kteří kladli dotazy ve stylu: Pane doktore Sládku, jak konečně zatočíte s romskou kriminalitou, když všichni ostatní politici selhali?

Popsané praktiky mohou vést k velmi vážnému poškození důvěry české a moravské veřejnosti v politický systém. Veřejná debata by

měla být místem pro otevřenou diskusi a výměnu názorů, nikoli pro inscenovaná představení.

Sečteno a podtrženo, kontroverzní youtuber, jehož jméno a příjmení zde opravdu nebudeme psát, abychom mu nedělali další reklamu a nehnali vodu na jeho mediální mlýn, poškodil nejen víru lidí ve férovost politiky a veřejného života, ale hlavně dal de facto vlastní gól i předsedovi Starostů a nezávislých.

Nebudeme zde spekulovat, že influencer byl dokonce zaplacen konkurenčními stranami či hnutími, aby Víta Rakušana nepřímo oslabil. To by bylo skutečně už paranoidní.

Na úplný závěr nutno politiky a političky vyzvat, aby zanechali podobných eskamotérských kousků, lidé nejsou hloupí, a jestliže jsou na něco opravdu hákliví, pak na skutečnost, že je někdo tahá za nos. Koneckonců platí, že politici mají občanům sloužit, nikoli si z nich dělat postpubertální šprťouchlata.

Salámová metoda zavádění socialismu

Stanislav Spurný syrzdarma.cz

Čtyřicet let staré rozhodnutí soudu dalo americkým úřadům pravomoc vydávat regulace v podstatě bez souhlasu volených zástupců lidu. V Americe mají šanci na obrat, neboť Nejvyšší soud naznačil, že je nakloněn rozhodnutí revidovat.

Ludwig von Mises z rakouské ekonomické školy napsal již po druhé světové válce, že k socialismu se dá dojít dvěma cestami. Klasická marxistická cesta je příliš radikální, ale alternativní způsob je méně nápadný, protože je pomalý a postupný. Spočívá v přesouvání rozhodovacích pravomocí do rukou státních úřadů, které sice ponechají majetek v soukromých rukou, ale znemožní jeho řádné využívání za pomoci husté pavučiny regulací.

Případová studie kauza Chevron

Jedním ze základních stavebních kamenů moderních demokracií je princip, že veškerá zákonodárná moc je v rukou parlamentu, který se v pravidelných intervalech zodpovídá lidu. Není v rukou nevolených úředníků.

Amerika položila základy pro přesun rozhodovacích pravomocí do rukou úřadů v roce 1984, kdy Nejvyšší soud vydal rozsudek v kauze známé jako Chevron v. USA. Tehdejší

právní poradce prezidenta Ronalda Reagana jej označil za „největší důvod, proč začala státní moc nekontrolovaně růst“.

„Případ“ ovšem začal o dvacet let dříve. V roce 1963 schválil americký parlament zákon na ochranu ovzduší. Jeho následná novela vyžadovala, aby úřady posuzovaly každý „nový zdroj“ znečištění. Zákon ovšem nedefinoval přesně výraz „zdroj“. Státní agentura na ochranu životního prostředí EPA si jej začala vykládat v nejužším významu a pořízení jakéhokoli nového výrobního zařízení nebo třeba i bojleru museli posuzovat úředníci z agentury EPA.

Ronald versus úřady

Za vlády Ronalda Reagana změnili úředníci pravidla. Výraz „zdroj“ znamenal pouze nový výrobní závod, a ne jednotlivou budovu nebo stroj. Výrobním podnikům odpadla zatěžující administrativa při nákupu jednotlivých výrobních zařízení. Environmentální skupina Natural Resources Defense Council novou definici napadla na konci roku 1981 u soudu. Jedním z účastníků řízení byla i olejářská společnost Chevron.

V roce 1984 vydal americký Nejvyšší soud jednomyslné rozhodnutí, podle kterého znamená nejednoznačná definice v zákoně, že státní úřad dostává od zákonodárce pravomoc vyložit si definici podle svého. V případě, že soudy budou projednávat nějakou stížnost na úřední výklad definice, musí pouze posoudit, zda je výklad státního úřadu „rozumný“.

Rozhodnutí v kauze Chevron v. USA je pravděpodobně nejdůležitější soudní rozhodnutí týkající se státních úřadů. Od roku 1984 bylo citováno v tisících dalších soudních rozhodnutích. Státní úřady dostaly možnost přicházet s nařízeními, jejichž dopady ve společnosti byly srovnatelné se zákonem, bez toho, aniž by je museli schválit volení zástupci lidu.

Barack versus firmy

V roce 2009 například rozhodli američtí úředníci za vlády Baracka Obamy, že základní stavební prvek života na zemi, tedy oxid uhličitý, je nebezpečná znečišťující látka. Důvodem byl podle nich vědecký konsenzus. Nová definice umožnila zavádění nových regulačních opatření, které měly pro soukromé podniky charakter daně.

Dále viz str.2 Račte otočiti list.

Pondělí 17. června

Přes 20 členů NATO vydá na obranu 2 procenta HDP
Řecká pobřežní stráž přitvrdila proti migrantům
Polský soud propustil podezřelé špiony z vazby, hned utekli
Začalo jednání o nových šéfech institucí EU
Při výběru mezi Síkelou a Nerudovou STAN vybral na eurokomisaře oba
A Vědci zjistili, že uprchlíci si snadněji najdou práci načerno než oficiálně
Při výcviku na Libavé zahynul voják, osm lidí je zraněných
Archeologové objevili na trase dálnice D35 pravěkou mohylu
Teplý slunečný den, ne moc velké horko, tak akorát

Úterý 18. června

Nizozemská televize tvrdí, že novým gen. tajemníkem NATO bude Mark Rutte
První konzultace o vedení EU neskončily dohodou
Demonstranti v Jeruzalémě žádají předčasné volby
Severokorejští vojáci zabloudili na jih
Vsetín se bude kvůli Romům soudit ve Štrasburku
Ministr školství Bek přemýšlí o zrušení maturity a jejím nahrazení komplexní prací
Na Sněžce jsou ochranné sítě proti turistům
Policie našla v Praze na Václaváku kufr a zastavila metro
První skutečně horký letní den, nicméně žádné drama

Středa 19. června

900 poutníků zemřelo cestou do Mekky
Ekoteroristé posprejovali světový monument Stonehenge
Rusové poslali amerického vojáka do vězení
Ministr Kupka chce vyslat astronauta (není to žert)
Prezident Pavel nejspíš nedá Mašínům vyznamenání
Do českých firem nastoupí 1000 indonéských studentů
Muž pobodal 6 lidí na benzínce, nebyl to terorista ale opilec
Vědci zjistili, že znečištěné ovzduší ohrožuje zdraví
Docela horký den kolem 27 stupňů, slunce, ale i pod mrakem

Čtvrtek 20. června

Rumunsko daruje Ukrajině raketový systém Patriot
Putin přitvrzuje jaderné vyhrožování
Bavorský premiér žádá vazbu pro problematrické odmítnuté azylanty
A Zemřel herec Donald Sutherland
Mercedes Dietrichstein vysoudila na státu rodinnou hrobku v Mikulově
A Prezident Pavel se podíval do severních Čech včetně sídliště Janov
Zástupci policie hájili před poslanci postup při střelbě na Filosofické fakultě
Lipavský řeší případ ruského špiona, který v minulosti byl ve vedení časopisu Ústavu mezinárodních vztahů
Převážně zataženo, ale občas svitlo; teplota do 25 stupňů

Pátek 21. června

Německo chce trvale kontrolovat hranice
Část Balkánu postihl blackout
EU schválila rámce pro přístupové rozhovory s Ukrajinou
Chorvaté předají případ výbuchu v autě do Česka
Hnutí ANO opouští frakci Renew a stranu ALDE v Evropském parlamentu
A Z podnětu ANO bude sněmovní schůze o střelbě na Filosofické fakultě
Sněmovna schválila korespondenční volby pro Čechy v cizině
Praha podala trestní oznámení v kauze Dozimetr
Dopoledne hezky, pak se zamračilo, ale bouřky se Zvolí vyhnuly

Víkend 22. – 23. června

Ve dvou městech ruského Dagestánu zaútočili islamští teroristé
A Na Hvaru tradičně hoří
Podle Farage zavinilo ruskou agresí na Ukrajině NATO
USA podporuje Izrael proti Hizballáhu, ale nepošle vojáky
Ministryně Černochová kritizovala v televizi komunikaci s generálem Řehkou
A Ministr Hladík chce, aby zálohované byly PET flašky a konzervy
Podle STEM má ANO dvojnásobné preference než druhá ODS, vrátili by se komunisté
Jurečka chce přidat peníze státním zaměstnancům
Ukázkově letní sobota a neděle, teploty do 25 C

Pondělí 24. června

Slováci sebrali uprchlého šířitele poplašných zpráv Zítka
EU uvalí sankce na Hamás a násilné židovské osadníky
Netanjahu oznámil blížký konec bojů v Gaze
Teroristé zabili v Dagestánu 20 lidí
Argentinský prezident „motorová pila“ Miel je v Praze
MO podepsalo dohodu o společném nákupu tanků Leopard 2A8
A STAN pošle do senátních voleb 16 lidí
Vědci zjistili, že díky dešťům není sucho
Ukázkově letní den se sluncem ale ne moc velkým vedrem

Úterý 25. června

Ministři obrany USA a Ruska měli telefonický hovor
Ukrajina a Moldavsko zahájily přístupové rozhovory do EU
Evropské strany podpořily von der Leyen v čele komise EU
Soud v Haagu vydal zatykač na Šojgua a Gerasimova
Prezident Pavel jmenoval dva nové ústavní soudce
První munice z české iniciativy dorazila na Ukrajinu
Sněmovna podpořila dlouhodobý pobyt pro Ukrajince

Každý pátý mladý muž či dívka pracuje dobrovolnický, tvrdí ČSÚ
A Ukázkově letní den, teplota vystoupila na 27 C

Středa 26. června

Německo chce vyhošťovat migranty za schvalování terorismu
Rusko neuznává soud v Haagu
Mark Rutte bude generálním tajemníkem NATO
Velezrádce Assagne se vrátil do rodné Austrálie
Vláda navrhuje zvýšit poplatky pro ČT a vztáhnout je i na internet
A ČTK rozhodla, že teroristická organizace Hamás není teroristická, ale radikální
Sněmovna zřídí vyšetřovací komisi pro vraždění na FF
Prezident Pavel a prezident Pellegriani se setkali na Hradě
Horký letní den s bohatými mraky

Čtvrtek 27. června

EU a Ukrajina podepsaly bezpečnostní dohodu
Slovenský parlament omezil shromažďovací právo
Polsko a Pobaltí chtějí vybudovat val proti Rusku a Bělorusku
V Bolívii se nezdařil generální puč
ANO se chystá blokovat sněmovnu kvůli poplatkům na ČT
Babiš oznámil úmysl založit novou frakci v EP
Sněmovna navrhla osobnosti na vyznamenání
Policie prohledala pražský byt německého poslance Bystroně
Dopoledne i po-o pěkně, pak průtrž mračen s kroupami

Pátek 28. června

Začal Filmový festival v Karlových Varech
Po Bidenově fiasku v duelu s Trumpem sílí podpora výměny kandidáta
A Severní Korea popravila mladíka za poslech jihokorejského popu
Slovenská TV Markíza vyhodila vzpurného moderátora
Putin hrozí zvýšením výroby raket
Státní zástupce žaluje devět osob v kauze Dozimetr
Věra Jourová končí v ANO
U Hradce Králové se našly památky z doby Keltů
Horký den, převážně slunce, odpoledne deštivé intermezzo

Víkend 29. června – 30. června

Ve Francii se konalo první kolo parlamentních voleb
Podle ministra Kaliňáka ponese Robert Fico trvalé následky atentátu
A Maďarsko přebírá předsednictví EU
Babiš, Orbán a Kickl zakládají patriotickou frakci v EP
Prezident Pavel i premiér Fiala jsou proti změnám ve vedení armády
Starokatolická církev bude uzavírat stejnopohlavní sňatky
Začal 17. všesokolský slet
Na cvičišti Zadní Bahna se konal Den pozemního vojska
Sobota slunečná, neděle spíše pod mrakem, dusné horko

dokončení z první strany.

USA může zachránit ten samý Nejvyšší soud, který v roce 1984 vydal původní rozsudek ve prospěch státních úředníků. V roce 2022 rozhodl, že státní agentura nemá pravomoc rozhodovat, kolik CO₂ může být vypuštěno do ovzduší a nutit tak firmy k přechodu na zelenou energii. Soud jednoznačně řekl, že to je ve výlučné pravomoci volených zástupců občanů.

Obrat?

Po čtyřiceti letech od vynesení rozsudku v kauze Chevron se Nejvyšší soud zabývá žalobou, který řeší podobný případ. Asociace rybářů napadla rozhodnutí úředníků, podle kterého musí rybáři nést náklady na to, že je na palubě jejich lodí státní kontrolor. Úředníci řekli, že si tak vykládají zákon upravující lov ryb na moři.

Rozsudek v případě rybářů bude vynesen v nejbližších měsících a konzervativní členové Nejvyššího soudu jmenovaní Donaldem Trumpem ve svých stanoviscích během soudního líčení naznačili, že by čtyřicet let staré rozhodnutí v kauze Chevron mohlo být revidováno.

Evropě obrat nehrozí

To Evropský soud pro lidská práva se zabývá jinou kauzou. A to, zda mají občané právo požadovat odškodnění v případě, že vlády jejich zemí nezavedou dostatečná opatření na zmírnění dopadů klimatické změny. Podle žalobců je to porušení práva na život a práva na rodinný život.

Jedním ze žalobců je britský občan, který si stěžuje, že jeho dům na pobřeží bude zaplaven, pokud Francie nesplní své klimatické závazky.

Druhým žalobcem je skupina portugalských mladistvých ve věku od 14 do 25 let, kteří tvrdí, že jim lesní požáry v roce 2017 způsobily úzkostné pocity. Třetí skupinou jsou švýcarské starší ženy spolu s organizací Greenpeace, které si stěžují, že v létě nemohou vyjít ze svých domovů.

Soud ve svém stanovisku z tohoto týdne vyhověl pouze švýcarským seniorkám. Právník, který zastupuje britskou vládu, řekl, že projednáváné případy dělají ze soudu zákonodárce.

Evropský soud není první, který o podobné věci rozhoduje. V roce 2022 rozhodl německý soud, že německá vláda musí splnit svoje emisní cíle dříve než v roce 2030, neboť podle něj „jsou prakticky veškeré svobody potenciálně ovlivněny povinnostmi snížit emise“.

Post scriptum

Pozn. autora:

Dej blbci funkci a vymyslí, kdyby papír, nově nějaké právo. Třeba právo na hezké počasí.

Úřady potom budou rozhodovat, co ještě je hezké počasí a co už není. Že včerejší horko už bylo nad rámec normálních výkyvů počasí. Soudy to budou soudit a odborníci budou připravovat odborné posudky, které budou přehodnocovat expertní komise. Armáda soudních znalců bude posuzovat, zda jsou klimatická opatření dostatečná, přičemž definice slova dostatečná je taková ... přesná?

Parlamentsy do toho nemají co mluvit, neboť se jedná o základní ústavní práva. Dvacet aktivistů za pomoci progresivního soudu rozhodne, že společnost musí utratit svoje poslední úspory za baterky Duracell, které prý vydrží po celou dobu bezvětrí.

Neradostné Vyhlídky

Vystoupení Joe Bidena a Donalda Trumpa v TV CNN dopadlo dobře: ani jeden, ani druhý při něm nezaklepal bačkorami a oba odešli po svých. I když, nemusím být Džamila Stehlíková, abych viděl, že Biden k tomu byl blíž. Reakce oscilují mezi zděšením a lítostí, že stále ještě vůdce svobodného světa dopadl tak, že volí mezi starcem a ještě větším starcem. My, co jsme taky starci a hodně pamatujeme, se nedokážeme zbavit vzpomínky, jak v Kremlu museli zapínat generálnímu tajemníkovi komunistů Černěnkovi knoflíky od kabátu. Tehdy se svobodný svět smál a k nám se ten smích donášel. Dnes se nesmějeme, USA nám to předvádějí v přímém přenosu v televizi..

Ale abych nebyl příliš optimistický, ono je to všechno ještě mnohem horší. Netýká se to totiž jenom USA. Ve Francii jsou volby na spadnutí a takzvaně rozumný politický střed je mimo hru. Horší vizi podle mě nabízí levice, horší pro Francii i pro nás. Pokud by vyhrála Marie le Pen, dá se čekat přerod ve stylu Giorgie Meloni. I když pořad budou lidé jako Mikuláš Peksa od Pirátů, který lpí na vizi Meloni jako fašistky, a na argument, že podporuje Ukrajinu proti Rusku argumentuje, že i ten Mussolini poslal nějaké vojáky ke Stalingradu. Pokud by ale vyhrál Jean-Luc Mélenchon a jeho Lidová fronta v novém podání, pak by ve Francii bylo našlápnuto jako ve Španělsku, kde po vítězství taktéž Lidové fronty v roce 1936 následoval rozvrat a ten vyústil do občanské války, v níž zvítězil Francisco Franco. Mussoliniho kamarád. Ale to není jediný temný výhled. V Británii skoro jistě (=jistě) vyhrají labouristé. To znamená, že všechno, kvůli čemu jsou dnes Britové nespokojeni, bude ještě horší. Kam rozvrat povede ve Francii, si umíme představit, k soft podobě občanské války. Na občanské války je Francie zvyklá, kdežto Anglie ji měla před více než čtyřmi sty lety, takže to bude nová zkušenost. I když, nová krev z jihu může nasadit vyšší grády. Jak to bude, dozvíme se později, Francie je na řadě.

Netěšme se. Aston Oldřich Neff

Mária Terézia a Slovensko

Je zvláštne, že väčšina ľudí vie presne identifikovať podobizeň Márie Terézie medzi ostatnými vladármi, ale len málokto si vie spomenúť, čím bola pre našu krajinu taká významná. Znamená to, že ju stále vnímame skôr ako ikonu než ako štátničku. Pritom išlo o jednu z najmocnejších žien vtedajšieho sveta. Na začiatku jej vlády to však tak nevyzeralo. Novú 23-ročnú panovníčku odmietli rešpektovať na tróne takmer všetky európske veľmoci. Svoju úlohu tu zohrávali iste aj rodové predsudky voči mladučkej neskúsenej žene, ale bola to skôr zámienka na získanie koristi. A tak sa o trón najprv prihlásil bavorský vojvoda Karol Albert, ktorý pre seba žiadal takmer všetky krajiny habsburskej monarchie.

Máriu Teréziu pritom odmietol nazývať kráľovnou a oslovoval ju pohrdavo ako „toskánsku vojvodkyňu“. Nároky bavorského vojvodu posmelili aj ostatných európskych panovníkov a o rakúske dedičstvo sa začalo hlásiť aj Francúzsko, Španielsko, Prusko, Sasko, Brandenbursko, Neapolsko a do koalície sa zapojilo tiež Švédsko. Úhlavný nepriateľ Márie Terézie, pruský kráľ Fridrich II. obsadil Sliezske a habsburská ríša bola napadnutá takmer zo všetkých strán. Monarchia sa ocitla v smrteľnom ohrození, najväčšom pred prvou svetovou vojnou.

Za tejto situácie sa zúfalá Mária Terézia obrátila s prosbou o pomoc na jedinu silu, ktorá jej zostávala – uhorské šľachtické stavy. V máji 1741 zvolala uhorský snem do jeho vtedajšieho sídla Bratislavy a pricestovala tam so svojim pompéznym sprievodom loďou. Dňa 11. septembra 1741 pozvala Mária Terézia delegátov snemu do svojej rezidencie na Bratislavskom hrade, kde sídlila, a tu došlo k historickej až legendárnej udalosti, ktorú odvtedy nespočetnekrát zobrazili v literárnych i výtvarných dielach. Mladá panovníčka v čiernych šatách a so slzami v očiach predniesla mimoriadne silný emotívny prejav, v ktorom poprosila krajinu o pomoc v boji proti mocným nepriateľom a po ktorom dojatí šľachtici tasili šable a s výkrikom „Život a krv za našu kráľovnú!“ sa jej vrhli k nohám.

Skutočnosť však až taká romantická nebola.

Tejto scéne predchádzali štyri mesiace tvrdých rokovaní, pri ktorých sa po prvýkrát prejavili panovníčkine diplomatické schopnosti. Na prvé stretnutie s uhorskými stavmi 18. mája 1741 prišla Mária Terézia v uhorskom (niektorí bádatelia sú presvedčení, že v slovenskom) kroji.

Demonštrovala svoju lásku k Uhorsku a o mesiac neskôr, 25. júna 1741 sa nechala v Dóme sv. Martina triumfálne korunovať na uhorskú kráľovnú. Korunu jej na hlavu nasadil arcibiskup Imrich Esterházy, ktorý sa narodil v kaštieli v Galante a na dnešnom Námestí slobody v Bratislave si dal postaviť honosný palác, ktorý je v súčasnosti sídlom premiéra.

Korunovácia bola taká veľkolepá, že britský veľvyslanec Thomas Robinson o nej referoval do Londýna, že to bol najkrajší a najhonosnejší ceremoniál, aký kedy videl. Uhorskej šľachte to však nestačilo. Od panovníčky si delegáti snemu vymohli garanciu nezdaniteľnosti, jednotnú správu Uhorska a zastúpenie predstaviteľov krajiny v najvyšších orgánoch habsburskej monarchie. Kráľovná bola pod obrovským tlakom, v priebehu leta utrpela jej armáda porážku za porážkou, takže v podstate ani nemala na výber. Až potom zasiahli do bojov uhorské pluky, ktoré zvrátili situáciu a v tomto najťažšom historickom okamihu doslova zachránili monarchiu. Sotva si Rakúsko vydýchlo, nechalo sa zatiahnuť do Sedemročnej vojny (1756 – 1763), ktorá býva niekedy nazývaná aj prvou svetovou vojnou, lebo v nej bojovali všetky európske veľmoci aj o svoje kolónie v Amerike a Ázii.

Vojna sa skončila fakticky patovým stavom, ale habsburská pokladnica bola vyčerpaná. V tej chvíli Mária Terézia pochopila niečo, čo z nej urobilo panovníčku svetového formátu.

Cisárovná si uvedomila (podobne ako neskôr v Sovietskom zväze Gorbačov), že monarchia je premilitarizovaná, ekonomicky vyčerpaná, zaostala a že ju treba reformovať. Sama sa stala až vášnivou pacifistkou a dodnes sa cituje jej výrok: „Nikdy nezabúdajme, že aj priemerný mier je lepší ako úspešná vojna.“ Zlom v jej vláde predstavuje jún 1764, kedy v Bratislave opätovne žiadala uhorskú šľachtu, aby platila dane. Delegáti snemu požiadavku kráľovnej pobúrene odmietli a navrhli jej, aby zvýšila dane poddaným. Ich hnev bol o to väčší, že tesne pred snemom vydal jej poradca Adam František Kollár spis, v ktorom kritizoval správanie šľachty, žiadal jej daňovú povinnosť, zdanenie kléru a štátnu kontrolu cirkvi. Kým v západnej Európe sa kniha stretla s pozitívnymi ohlasmi, uhorská šľachta obvinila Kollára z vlastizrady a vymohla si u kráľovnej (ktorá názory svojho poradcu zdieľala) zákaz a verejné spálenie spisu na dnešnom Hlavnom námestí v Bratislave. Po tomto konflikte však kráľovná stratila k uhorským stavom dôveru, najvyšších predstaviteľov krajiny (palatína, prímasa a krajinského sudcu) obvinila z problémov monarchie, ďalší snem už nikdy nezvolala a úrady v Uhorskom kráľovstve už nikdy neobsadila. Rozhodla sa, že bude vládnuť absolutisticky, prostredníctvom kráľovských patentov, ktoré nahradili zákony snemu.

Znelo to despoticky, ale to, čo nasledovalo, znamenalo pre našu krajinu nebývalý rozvoj a takmer revolučné zmeny.

Začala daňovou reformou. Keďže počas Sedemročnej vojny sa zvýšili dane až o 60 percent, čo spôsobovalo obrovské problémy poddaným, presadila napriek odporu šľachty a cirkvi zdanenie všetkej pôdy, vrátane šľachtickej a cirkevnej. Znížila poddanské povinnosti až o štyri pätiny. Začala raziť kvalitné strieborné mince, tzv. tereziánske toliare, ktoré sa stali vyhľadávaným platidlom v celej Európe (neskôr inšpirovali aj rodiace sa Spojené štáty, toliar = dollar) a v roku 1762 vydala prvé papierové peniaze v strednej Európe. Tieto opatrenia spôsobili, že dovtedy sústavne vzrastajúci štátny dlh sa postupne vyrovnal a v roku 1775 mal už 6 miliónov zlatých prebytku.

Zakázala stredoveké mučenie (tortúru), zrušila rozsudky smrti nad čarodejnicami (neskôr ukončila aj prenasledovanie čarodejnic ako také), zmenšila trestnú právomoc zemepánov nad poddanými a vôbec ako prvá panovníčka sa zaujímala o zlepšenie životných podmienok a postavenia poddaných. Položila základy systematickej zdravotnej starostlivosti. Nariadila vytvorenie stálych miest lekárov v každom meste a diplomovaných pôrodných pôrodných babíc. Ako prvá panovníčka na európskom kontinente nariadila povinné očkovanie proti kiahňam.

K najvýznamnejším reformám patrí reforma školstva, v ktorých naša kráľovná predbehla dobu. Jej poradcovia zhromažďovali poznatky z celej Európy. Mária Terézia zaviedla nielen povinnú školskú dochádzku (najvyspelejší štát vtedajšieho sveta, Veľká Británia, pristúpila k tomuto kroku až o polstoročie neskôr) a po prvýkrát umožnila chodiť do školy aj dievčatám, ale presadila aj modernizáciu všetkých typov škôl.

Sprísnila pomery na univerzitách (keďže profesori si neplnili svoje povinnosti a prednášky sa diktovali), zaviedla povinné predmety a povinnosť vydávania učebných textov, podporovala vedu a výskum. Ešte aj zvonček na školských chodbách, ktorý dodnes používame, sa zaviedol za jej éry. V roku 1763 založila v Banskej Štiavnici Banskú akadémiu – prvú technickú vysokú školu na svete.

V Šaštíne, Holíči, Bernolákove a Haliči pri Lučenci zakladala manufaktúry, dala upraviť vodné toky a na Záhorí nechala vysadiť borovicové lesy (aby nefúkal piesok do jej holičského kaštieľa), ktoré sú dnes legendárnym rajom hubárov. Za jej panovania prešla Bratislava, ktorú často navštevovala, veľkolepou výstavbou, bolo to v tej dobe jedno z najkrajších európskych miest, centrum umenia a vedy, dala kompletne zrekonštruovať Bratislavský hrad a založila tu kráľovskú gardu. Nechala zbúrať hradby a rozšíriť

mesto, založila sieť kaviarní, udelením privilégia miestnemu tlačiarovi Jánovi Michalovi Landererovi umožnila vznik slávnych novín Pressburger Zeitung (ktoré mali prezývku „uhorské Times“) a rozvoj novinárstva. Zmenila tvár Uhorska tým, že podporovala masívne prisťahovalectvo, ale aj migráciu do vyľudnených južných oblastí, ktoré zostali po tureckej okupácii pusté – v dôsledku čoho veľa Slovákov odišlo na Dolnú zem.

Na Slovensko chodievala na tú dobu pomerne často. Najviac si obľúbila Bratislavu a Záhorie. Jej vzťah k Bratislave je prirodzený, zachránila jej korunu i celú monarchiu, na Bratislavskom hrade bolo jej sídlo uhorskej kráľovnej a boli tam uložené aj uhorské korunovačné klenoty.

No hoci tu mala reprezentačné miestnosti i súkromné komnaty, hrad v rokoch 1765 – 1780 väčšinou obýval jej zať, uhorský miestodržiteľ Albert Saský. Mária Terézia mu dala za manželku svoju dcéru Máriu Kristínu. Svadobná hostina bola v lete 1766 v záhrade Grassalkovičovho (dnešného Prezidentského) paláca, ktorý kráľovná niekoľkokrát osobne navštívila. Jej vzťah k mestu premenil Bratislavu na kultúrnu metropolu strednej Európy.

Mária Terézia počas svojho neuveriteľne dlhého, štyridsaťročného panovania (ktoré sa nazýva aj tereziánske obdobie) dokázala zmeniť upadajúce zaostalé kráľovstvo na prekvitajúcu vyspelú ríšu, ktorá určovala vo viacerých oblastiach európske trendy. Ukážkou toho, ako sme zamrzli vo vývoji, je aj to, že tereziánsky systém školstva, ktorý bol v svojej dobe najvyspelejší, platí v podstate dodnes. Ak sa dnes vedú spory o to, či do Bratislavy patrí socha Márie Terézie, moja odpoveď je, že jednoznačne áno. Nie však kópia pôvodnej, ktorá mala ideologický kontext a aj z toho dôvodu bola rozhodnutím československého parlamentu z roku 1921 spolu s ďalšími symbolmi veľkomaďarskej idey (na Devíne, na nitrianskom Zobore a inde) vyhodená do vzduchu – ale úplne nové súsošie, ktoré by symbolizovalo jej význam pre Slovensko. Teda nie s dvoma maďarskými honvédmi po boku, ale spolu so svojimi dvoma najvýznamnejšími slovenskými poradcami: Adamom Františkom Kollárom a maršalom Andrejom Hadikom. Kollár, syn banského robotníka z Terchovej, ktorý to dotiahol až na povýšenie do šľachtického stavu, bol povestný svojou rozľadenosťou a múdrosťou, pre ktorú si vyslúžil prezývku „slovenský Sokrates“. Táto prezývka vyjadrovala aj jeho uvedomelé a vyhranené národné povedomie. Bol riaditeľom Dvorskej knižnice, na podnet cisárovnjej vypracoval plán na celorišsku akadémiu vied a bol aj tvorcom základnej časti prelomovej osvieteneckej školskej reformy Ratio educationis.

Ešte slávnejším spolupracovníkom Márie Terézie bol poľný maršal Andrej Hadik, ktorý v roku 1774 získal najvyššiu vojenskú hodnosť, aká sa vôbec Slovákov doteraz podarila dosiahnuť. Hadik pochádzal zo slovenského zemianskeho rodu z Turca, narodil sa však v Dunajskom Klátove, kde jeho otec slúžil pri vojsku ako kapitán. Jeho najväčším vojenským úspechom bolo dobytie Berlína počas sedemročnej vojny s minimálnymi stratami (prišiel len o desiatich mužov). Pruský kráľ Fridrich II., ktorý musel z obsadeného mesta utekať, mu do konca života nezabudol túto potupu.

Tento čin ho preslávil po celej Európe, označili ho ako „husársky kúsok“ (ako vyzdvihnutie úlohy 1 1100 husárov, ktorým velil) a od tých čias sa bravúrne vojenské skutky označujú týmto názvom. Odvtedy jeho kariéra prudko stúpala. Mária Terézia mu udelila najvyššie vojenské vyznamenanie monarchie, udelila mu titul grófa, povýšila ho na poľného maršala a v šesťdesiatych a sedemdesiatych rokoch patril k najvplyvnejším mužom na cisárskom dvore. V rokoch 1774 – 1790 dokonca zastával miesto predsedu Dvorskej vojnovnej rady, ktorá zodpovedala dnešnej funkcii ministra obrany. Tak čo, presvedčil som vás, že socha Márie Terézie patrí do Bratislavy?

Směšnost ... základní charakteristika české zahraniční politiky a diplomacie

plk. v.v. Ing. Jaroslav Štefec CSc.

Nejhorší, co může potkat stát jako diplomatický subjekt, je být objektem diplomatického posměchu. České republice se to jako jedné z velmi mála států světa skutečně podařilo, píše Jaroslav Štefec na facebooku.

Můžeme za to poděkovat těžké a vysilující dřině mnoha "excelentních" mozků udělat co nejvíce a co největších "kopanců" na mezinárodní politické a diplomatické scéně.

Namátkou vzpomenu vystoupení řeporyjského starosty Pavla Novotného v ruské televizi, díky němuž zanechala ČR u ruských diváků nesmazatelný dojem, že jsme národem pitomců. Nelze vynechat ani krystalicky čisté „psyops“, tzv. „ricinovou aféru“, nebo „akci Vrbětice“, organizované osobně šéfem BIS, panem Koudelkou, který místo co by se držel zejména posledního slova hesla jím řízené organizace „Audi, vide, tace“ nejenže zasahuje do výukových programů základních škol, ale velkohubě vyhlašuje obrovská vítězství nad ruskými a čínskými špióny a podepisuje rozsáhlé zprávy o činnosti BIS, která se díky tomu přesouvá z pozice zpravodajské, nebo také tajné služby, sloužící zájmům státu, do role propagandistického nástroje vládnoucí kliky a samozřejmě i příslušné „nadřazené velmoci“.

Nezapomenutelnými jsou rovněž akce Víta Rakušana, z boží milosti a dopuštění pana Rychetského českého ministra vnitra. Portrét prezidenta jaderné velmoci, vhodně nainstalovaný do pytle na mrtvolu mezi ukrajinskou a českou vlajkou na budově ministerstva vnitra, nebo „pomník“ podivného skřeta, sedícího na trubce (zřejmě symbolu podle všeho Američany do povětří vyhozeného plynovodu Nord Stream I a II), jemuž viditelně stál pan Rakušan osobně modelem, na místě, kde stával pomník osvoboditele Prahy z područí německých nacistů, maršála Koněva.

Nemohu nevzpomenout ani hrdinskou návštěvu Kyjeva, kterou absolvoval na počátku ruské invaze sám Petr Fiala, předseda české vlády rovněž „z dopuštění“. V utajeném, zatemněném vlaku, jedoucím napříč Ukrajinou, oděn ve slušivé airsoftové (nebo paintballové) imitaci neprůstřelné vesty, si musel připadat jako Rambo. Stejně jako si podle pořízené fotografie připadal jako Napoleon, když nad mapou, vhodně rozloženou na malém stolku, zřejmě sprádal se svým polským kolegou strategické plány na úspěšnou ofenzívu Ukrajiny.

Jako Rambo si nejspíš připadal i diplomat-elév Jan Lipavský, který se při stejné hrdinské návštěvě Ukrajiny a údajně blízkosti fronty nechal vyfotit „naditý“ do nepadnoucí neprůstřelné vesty a příliš malého „blembáku“. Jeho fotka poté obletěla půl světa a všude budila oprávněný smích.

Stejně tak vyvolal zaslouženou a mírně pobavenou pozornost způsob, jakým české zamíni vzdorovalo řádné výzvě RF, takto stálého člena Rady bezpečnosti OSN, aby ČR ústy svého vyslance objasnila, proč povolila Ukrajině používání českých zbraní (raketometů 122 mm Vampire a k nim příslušejících raket) k ostřelování civilních cílů na území Ruska. Tento krok si mimochodem nedovolil žádný jiný stát NATO, dokonce ani USA, nebo Německo, které dokonce brání vývozu střel s plochou dráhou letu

Taurus, protože německé vedení zná možné důsledky tohoto kroku a celkem oprávněně se jich obává.

Pominu fakt, že v půlce Evropy se staly virálními vystoupení předsedkyně Sněmovny Pekarové-Adamové ve stylu „nevadí nám zima, porazíme Putina“. Daleko větší bombou byla výprava šéfa Senátu na ostrovní část Číny, Tchaj-wan, kde se v parodii na slova z ikonického berlínského projevu prezidenta USA Johna F. Kennedyho z 26. června 1963, „Ich bin ein Berliner!“, označil špatnou angličtinou za Tchajwance.

Nově inkarnovaný Vys-trč-il Mil-oš tím sice vzbudil frenetický potlesk přítomných poslanců, ale také, a to je podstatné, hurónský smích v diplomatických kruzích snad všech zemí světa. Tedy s výjimkou Číny, které navíc už před touto návštěvou diplomat-elév Lipavský stihl v podstatě vyhlásit válku. Třešničkou na dortíku trapnosti pak byla výprava dvou komiků, Pekarové a Vys-trč-ila do Kyjeva, kde cestu z nádraží paní Pekarová, zřejmě v obavě o svůj život, absolvovala v davu normálně oblečených lidí na kyjevském nádraží v neprůstřelné vestě a helmě, zatímco Mil-oš šel vedle ní, oděn v elegantní rifle a slušivou šálu. I tahle cesta a snímky z ní vzbudily pobavenou mezinárodní pozornost.

Co ale ČR definitivně deklasovalo jako diplomatického partnera a vystavilo nás posměchu jak potenciálních nepřátel, tak valné většiny partnerů v NATO a EU, je tzv. „česká iniciativa“. Jejím cílem má být zajištění 800.000 (ale už jsem četl i 1,5 miliónu) granátů ráže 155 mm z tzv. „non-EU“ zdrojů pro věčně hladová (a čím dál rychleji ubývající) ukrajinská děla. Naši vládní protagonisté do toho jdou takzvaně „prsama“ (což není narážka na strašení Andreje Babiše stíhačkou).

Místo vládnutí vlastní zemi jezdí politické vedení ČR po světě a chová se jako tlupa kšeftařů se zbraněmi. Premiér, ministryně války a ministr zahraničí coby obchodní cestující shánějí pro Ukrajinu „non-EU“ municí s využitím kontaktů zbrojařských firem, spojených dlouholetými „provizně-poplatkovými“ svazky s MO, zatímco český prezident a vrchní velitel české armády objíždí státy EU a žebra o peníze na její zaplacení.

Přiznám se, že netuším kdo, v čím jménu a za jakých podmínek uzavírá na dodávky této munice smlouvy, ani kdo, jakou cestou a v jaké měně ji bude hradit. Nevím také, kdo zaplatí za dopravu, nebo kolik peněz „sežerou“ provize překupníků a zprostředkovatelů. To jsou ale zcela zásadní a legitimní otázky. Může se totiž velmi rychle stát, že ČR se z ničeho nic ocitne před problémem neschopnosti za objednanou municí platit, neboť většina peněz je zatím stále ve stádiu slibů. A těmi jak známo nezarmoutíš.

Můžeme být také postaveni před fakt, že municí nebude kam dodat. Válka na Ukrajině skončí, tisíce kontejnerů budou na cestě, ČR bude šťastným majitelem stovek tisíc kusů staré munice 155 mm a dodavatelé budou vymáhat své peníze. Celá situace bude sice stále směšná, ale jen z pohledu vnějších pozorovatelů. Naši nejvyšší zřejmě sází na osvědčenou zkušenost, že si Češi prostě jen znovu utáhnou opasky a se zatnutými zuby budou mlčky platit za hloupost neschopných a arogantních person, které se podivnou shodou okolností ocitly v čele ČR. A s tím, co bylo ještě nedávno českým státem, už nikdo nebude počítat. Natož aby nám pomohl.

V čem považujete českou společnost za netolerantní a v čem nikoli?

Vaše otázka o „netoleranci v Česku“ je pro mne úžasná v tom smyslu, že jsem si už před časem řekl, že bude-li někdo v mé přítomnosti užívat - pro označení země, kde žiju - zhovadilého slova „Česko“, prostě odejdu, a bude-li to na veřejnosti, pak „manifestačně“. Vulgarita tohoto slova (urážející nejen mou vlast - Moravu -, ale jakýkoli jazykový a historický cit), jeho eklatantní ohavnost ve mně vzbuzuje city skutečné tolerance velmi vzdálené. Čím to je? Jsem já „netolerantní“ člověk? Moji přátelé mi čas od času vytýkají, či snad aspoň se němě podivují mé toleranci, kterou oni by neunesli, oni by si prostě tak dalece jako já nemohli zadat. Ale může pravda diskutovat, zda je pravdou či popleteností, či jednou z mnoha bilionů pravd, což je totéž? Mám tvrdit, že při slově „Česko“ nezvracím? Tak zvaná „česká společnost“ je především naprosto duchovně pomatená, husitsky (to v tom nejlepším případě) tvrdošíjná ve své bezhlavosti, k něčemu nepochopitelně tolerantní, k něčemu zase - z důvodu primitivní zatuhlosti - utkvěle netolerantní a nenávistná. Tupost a bezcharakternost politiků, jejich naprostá nekulturnost (která je výrazem „citů národa“), tyto nešťastníky stahuje ještě níže snad, než to prováděla minulá totalitní společnost, která represemi otužovala odbojníky a vlašně ponechávala vlašnými. Jsem netolerantní? Tolerantní mohu být k nešťastným omylům bližních, jejich poctivému hledání, které je vzdáleno cestám mým, mohu tolerovat jiné názory, jinou víru, přesvědčení, o němž si mohu myslet své, mohu tolerovat mnoho věcí a mimoděčných nevědomých nespravedlností, nemohu však tolerovat hovadskost a tupost, doprovázenou zlou vůlí, sobectvím a nízkou omezeností, které vedou k naprostému znicotnění a úpadku celého společenství, kterému se druhdy říkalo národní. Dokud ještě „národ“ nebyl neduchovním, rozbitým a rozhádaným shlukem lidí, geograficky k sobě sehnaných, aby se vzájemně okradli, ponížili, potupili, a posléze vymizeli z povrchu zemského jakožto plémě nepotřebné a neživotaschopné. Promiňte, pod 2000 znaků více nesvedu. Jaroslav Erik Frič

Zábavná blamáž ministra Beka

Ondřej Aston Neff 20.06.24

Pokud to nevíte, tak ministr Bek je v čele ministerstva školství. Už svítá? To je ten, kdo žádá „o desítky miliard“ navíc pro svůj rezort. Neví se přesně o kolik a na co, nicméně pokud to nedostane, zvažuje odchod z vlády, zřejmě celé partaje STAN. Což by zásadně změnilo situaci. STAN má v parlamentu 33 poslanců, takže dosavadní pohodlná většina by se rázem změnila v nepohodlnou menšinu.

Zábavné na tom je, že ministr Mikuláš Bek o odchodu z vládních lavic toliko mlží. Nic konkrétního neřekl, aby snad nenastala situace typu **tak jdi**. Vzhledem k tomu, že věru není jisté vítězství pětikoalice příštích volbách, oněch 33 poslanců včetně pana ministra si budou chtít života na výsluní užít, dokud vládní sluníčko svítí. A že je co užívat! Server iDnes sdělil veřejnosti, jak ministr Bek jezdívá na trase Praha – Brno za rodinou ve vládním superbu s majáčkem. Přestože údajně s rodinou bydlí v Praze.

Je to samozřejmě prkotina a věc k pousmání, když si uvědomíme, jak se ministr školství po české dálnici řítí nasvětlen jako záchranka vezoucí srdce k transplantaci. Je to šéf rezortu, který není schopen spočítat, kolik bude dětí a kolik je pro ně potřeba škol. Věřu k pousmání, papaláši jsou to všichni, všichni jezdí s majáčkem a cucají cecek státních peněz, až jim za ušima lupe. Jenom je legrační, když vyhledávací reflektor dopadne zrovna na takového statečného bojovníka, jako je Mikuláš Bek v době, kdy bojuje jako lev.

Aspoň víme, co riskuje a co strašného by se mu stalo, kdyby z vlády odstoupil.

Musel by po silnici jezdit jako my všichni.

Jan Vodňanský

*19. červen 1941, Praha †10. březen 2021, Praha

Před osmi desetiletími a ještě roky třemi se narodil básník, herec, písničkář, textař a kabaretiér se kterým se po podpisu Charty 77 totalitní režim moc nemazlil...

*Svěřila jsem mamince
že jsem měla cizince.*

*No a pak mi v bříšku vznik
cizí státní příslušník*

Marc Chagall

*7. červenec 1887, Ljovna, Bělorusko

†28. březen 1985, Saint-Paul-de-Vence, Francie

Sto třicet sedm let uplynulo ode dne, kdy se v Bělorusku narodil židovský malíř Mořša Chackelevič Šagalov. Měl vlastní naprosto originální umělecký styl skládající se z expresionismu, symbolismu a kubismu.

Chagall byl také jedním z největších náboženských umělců naší doby. Přesto dokázal zaujmout i diletanta jako jsem já. V jeho obrazech andělé a zvířata často doprovázeli člověka v roli prostředníka mezi Bohem. Chagalovy obrazy nebyly vždy lehkomyšlné a bezstarostné. Často popisovaly hlubokou tragédii, ukřižování, agónii, bolest a utrpení. Hloubkou svých témat se však Chagall nikdy nezavděčil žádné náboženské skupině. Jeho ukřižování byla trnem v oku jak židům, tak křesťanům. Chagall si však nikdy nenechal vzít svou náboženskou svobodu nespoutanou pravidly a konvencemi.

Ladislav Větvíčka:

Slovenská prezidentka Zuzana Čaputová zahájila svou poslední návštěvu Česka jako hlava státu. Na Pražském hradě jí spolu s partnerem přijal prezident Petr Pavel s manželkou. V poledne pak Pavel Čaputové předá Řád Bílého lva občanské skupiny I. třídy za přínos k rozvoji česko-slovenských vztahů.

Hlas lidu: Marketingová loutka k marketingové loutce. Aneb, jak totálně degradovat nejvyšší česká vyznamenání. Přemýšlím, co konkrétního pozitivního udělala... je hezká, milá, mluví slušně- nic, co by ve funkci nezvládla AI.

Zajímavosti. Víte, že....

...Moderátor CNN Chris Cuomo, který za covidu prohlášoval z obrazovky, že ti kdo navrhuji užívání ivermectinu by se za sebe měli stydět, teď přiznal že mu diagnostikovali "dlouhý" covid a jako lék pravidelně užívá, ehm, ivermectin.

Sám za sebe se přitom nestydí, protože mu tehdy prý "vláda poskytla nesprávné informace." Pak důvěřujte své vládě a svým médiím... Gust Martin Zdroj v prvním komentáři.

Rozsáhla výstava děl Alfonse Muchy „Spirit of Art Nouveau“ byla zahájena v Sydney

18.06.2024 / generální konzulát Sydney

Ve čtvrtek 13. června 2024 se v prostorách Art Gallery of New South Wales zúčastnila generální konzulka ČR v Sydney Zuzana Slovácová akce

předcházející zahájení rozsáhlé výstavy děl Alfonse Muchy „Spirit of Art Nouveau“.

Kromě vedoucích představitelů galerie se akce zúčastnil praprapravnuk Alfonse Muchy, Marcus Mucha. (Vydavatel: Myslíte, že náš konzulát pozval na otevření hodně našich australských krajanů?)

Výstava, která probíhá od 15. června do 22. září, představuje různá umělecká díla Alfonse Muchy, od velkoplošných obrazů přes filmové a reklamní plakáty až po návrhy obalů zboží denní potřeby.

Jedná se o první takto rozsáhlou výstavu děl tohoto nejvýznamnějšího českého umělce období secese v Austrálii. Věříme, že si tuto jedinečnou příležitost nenecháte ujít.

Pro více informací:

<https://www.artgallery.nsw.gov.au/whats-on/exhibitions/mucha/>

Kdyby nebylo Rakouska

Benjamin Kuras

Největší vada na Itálii je Rakousko, napsal kdysi nějaký humorista. Musíte jím projet, ať chcete nebo ne, a zaplatit používání rakouských silnic na 10 dní, i když jízda z Německa okolo Innsbrucku až do italského Brennera trvá pár hodin.

A jestli jste v Itálii pobýli víc než těch 10 dní, platíte dalších 10 dní za pár hodin na cestě zpět. Mezitím máte nějaký tunel a nějaký most s mýtným, tam i zpět, a než se nadějete, nechali jste tam 50 eur. Tak si Rakousko – které skoro nic nevyrábí – vydělává na jedno z nevyšších HDP v Evropě. Od 70. let minulého století

na bohatých Němcích, od 90. let i na chudásech jako my.

Italské pokuty

Ale dostat se do Itálie i tak stojí za to. Ta je kromě moře, velkolepých památek a fajnšmekrovského jídla taky velmistrem pokut, zábavně vynalézavých. Už dávno jsem se nesetkal s Čechem, který byl autem v Itálii a nedostal pokutu, poštou, později, někdy až za devět let, neboť italské pokuty se vydávají s platností let deset. A jsou specificky zaostřené na pitomé cizince, včetně těch, co si myslí, že italsky rozumějí. Tak mohou italská města díky nim udržovat ve stavu presentabile architektonické památky, které by jinak mohly dilapidare a disintegrarsi.

Ta pokuta za překročení povolené rychlosti o 4 kilometry v místě, kde kolem vás fičela italská auta stovkou, je jen takový drobný předkrm čili antipasto. Ty další chody jiskří humorem. Pár příkladů:

Městečko Vieste v Apulii namaluje na krajích vozovky čáry, z nichž normální Evropan usoudí, že tu je zákaz parkování, a zaparkuje tam, kde žádné čáry nejsou. Jenže Vieste to má, alespoň na léto pro blbě turisty, naopak. Parkovat se smí jen na těch čárách, a kde čáry nejsou, naparí pokutu.

Městečko Pacentro v Abruzzích, proslulé široko daleko několika znamenitými restauracemi, od 1. července do konce srpna zavede zákaz parkování – a teď se podržte – od 20 do 24 hodin. Čili pokuta každému, kdo tam přijel přenocovat nebo se jen najíst a přehlédl tu drobnou cedulku.

Ty běžné pokuty bývají ještě jakž-takž mírné – třeba 49 eur. Po nezaplacení do určitého data – obvykle týden od doručení pokuty – se dvojnásobí. Po dalším nezaplacení trojnásobí. A upomínka vám může přijít za 9 let, kdy už si nepamatujete, že jste tam někdy

byli. Dávají vám sice právo na odvolání e-mailem s případným důkazem omylu, ale zkuste se o ně hádat. Italsky.

Géniem humorných pokut je Bologna – nejstarší evropská univerzita se holt nezapře. Ta si vymyslela okruh centra, do něhož smějí jezdit jen rezidenti, doručovatelé nebo zde pracující. Akorát že o jeho existenci informují jen na internetu, žádné identifikovatelné značky na ulicích. Vy jako blbý turista jedete podle značek do centrálního parkoviště, kde zaplatíte parkovné za ten půlden, co si chcete město prohlédnout, a jedete dál. Za měsíc vám přijde pokuta na 185 eur, a ne jedna, nýbrž dvě. Ten zakázaný okruh je tak geniálně vymyšlený, že na cestě do centrálního parkoviště z něho jednou vyjedete ven, ale za 100 metrů do něho vjedete podruhé, a kamery vás cvaknou dvakrát.

Pokuty v Rakousku

No a Rakousko se rozhodlo Itálii přetrumfnout – bez toho humoru. Na dálnicích nastavilo těžko dodržitelné maximum rychlosti 100 kilometrů a za jeho překročení pokutuje rovnou stovku. Kromě toho vám od nějaké okresní správy přijde stoeurová pokuta za nezaplacení jakéhosi úsekového mýtného, třebaže jste zaplatili už na hranicích na celé Rakousko a máte od toho nálepku.

Dává vám sice taky právo se emailem odvolat, ale v automatické odpovědi vám v němčině sdělí, že váš email byl ignorován a nečten. Pár dní nato vám přijde pokuta na 300 eur za nezaplacení. Opět s právem se odvolat, ale s varováním, že by vás to mohlo stát až 3 tisíce. Hádejte se u rakouského soudu, německy.

Chvíli si na Rakousko zanádváte a připomenete si, že Rakušáci byli třeba Hitler a Eichmann. (No dobře, tak taky Mozart, ale ten většinou skládal v italštině). Pak byste nejraději Rakousko vymazali z mapy. A nakonec si můžete jen postesknout s Palackým: Kdyby nebylo Rakouska, byli bychom za hodinu v Itálii. Psáno pro Deník.to

Dnes ráno mi syn řekl, že ho bolí ucho. zeptala jsem se ho, jestli vevnitř, nebo venku. tak vyšel ven, za chvíli se vrátil a řekl, že venku, i vevnitř. V takových chvílích si říkám, jestli mu na tu vysokou nešetřím zbytečně.

Holka a kluk, alternativně oblečení, v restauraci u stolu se šťourají v zeleninovém rizotu. Chlápek naproti si vychutnává gulášek. Holka to nevydrží a rejpe si:

„Jak to můžete jíst, víte, že kvůli tomu musela umřít kráva?“

Chlápek ani nemrknul a koutkem pusy utrousil: „Copak, příbuzná?“

Recept No. 651

Staročeský štrúdl se zelím a uzeným masem

Suroviny:

listové těsto - 1 balení
uzené maso - 180 g
kysané zelí - 120 g
vejce - 2 ks
hrubozrnná sůl a kmín - dle chuti

Rozválejte listové těsto na velký obdélník a po celé ploše pokryjte kyselým zelím. To posypejte kmínem a pokladte uzeným masem pokráceným na menší kostičky.

Takto připravené těsto stočte do role, umístěte ho na plech s pečicím papírem a celý povrch štrúdlu pomažte rozkvedlaným vajíčkem. Nakonec povrch vajíčka posypejte krystalky hrubozrnné soli a kmínem a dejte péct do trouby na 190 °C po dobu 25 minut.

Erfurtská latrínová katastrofa: Bizarní neštěstí, během něhož se mělo ve výkalech utopit až 100 šlechticů

Kamil Šivák

Erfurtská latrínová katastrofa, ke které došlo v roce 1184, nabízí bizarní směr tragédie a komedie. Jde o historický příběh popisující setkání skupinky šlechticů v německém kostele, které se zvrtilo poté, co se začali topit v hromadě exkrementů.

Incident, zvaný v němčině Erfurter Latrinesturz, byl neuvěřitelnou nehodou, ale zároveň produktem znesvářené politické scény té doby – zdůrazňoval tak, že je potřeba ve společnosti zavést ještě řadu změn.

Středověk: období plné sporů

Německé město Erfurt existuje od osmého století a dříve bylo součástí Svaté říše římské. A právě v něm se nachází Petersbergská citadela s kostelem, v němž došlo k oné kuriózní situaci. Proč se tam ale šlechta v první řadě vůbec shromáždila? V té době město ovládal král Jindřich VI., jenž se musel vypořádat s **velkými politickými spory** mezi feudální šlechtou a náboženskými vůdci římskokatolické církve.

Jeden takový konflikt vypukl mezi **arcibiskupem Konrádem z Mohuče a durynským lantkrabětem Ludvíkem III.** Přesný důvod jejich nepřátelství není znám, ale s největší pravděpodobností šlo o vlastnictví nebo kontrolu nad určitou půdou. Král chtěl tento problém jednou provždy vyřešit. Svolal tak setkání, kterého se měla zúčastnit i řada úředníků v roli prostředníků mezi oběma stranami.

Osudný pád do latriny

Historických podrobností o tomto setkání moc nemáme, nicméně setkání mělo proběhnout v jednom z pater kostela. Ať tak či onak, sešlo se tam více lidí, než mělo. V jednom okamžiku došlo ke zhroucení podlahy a pádu šlechty **do klášterní latriny**. Nic příjemného to nebylo, když uvážíme, že byl parný červenec.

Ztráty na životech byly značné. **Hovoří se až o šedesáti obětech. V některých pramenech ale koluje i čísloka 100.** Jeden z hlavních aktérů – Ludvík III. – měl to štěstí, že přežil. A i ten druhý – arcibiskup – měl toho dne na své straně štěstí. Šel totiž zrovna něco prodiskutovat s králem do rohu místnosti. Mohl se tak s králem držet mříží v oknech a počkat na záchranu.

Následky katastrofy – pádu do latriny

Ve středověku byly kanalizační systémy latrín na hony vzdálené dnešním soukromým a pohodlným toaletám. Tehdy se jednoduše někde vykopala díra, do níž měl padat odpad. Latrina v citadele byla sice nepatrně vylepšená, ale přesto to nikomu nepomohlo. Fungoval tam totiž stejný mechanismus – výkaly padaly za zeď budovy, latrina se tak nikdy nečistila.

A bohužel, ač většinou byla umístěna na okraji budovy, v chrámu byla jáma umístěna přímo pod nohama rokujících šlechticů. Rázem tak **došlo k jedné z nejbizarnějších a také tragických nehod ve středověké Evropě.**

PODVODY: Nigerijské dopisy? Pchá!

Vladislav Dolník NevPes

Na nigerijské dopisy dnes sotva ještě někdo naletí. Bylo třeba vymyslet něco jiného. Tak se objevil phishing, tedy e-mail jakoby z banky, a že je prý problém s přihlášením na váš účet. A k tomu link, kde se máte přihlásit, vložit heslo a dát tam své údaje do pořádku. Zpočátku vypadaly ty emaily dost humpolácky, takže snad nikdy nebylo pochyb, že odesílatelem není banka. Navíc, když jste u dotyčné banky vůbec žádný účet neměli. Časem se odesílatelé zlepšili, a tak se zlepšily i jejich emaily. U jednoho jsem dokonce na pár vteřin zaváhal, jestli není náhodou pravý. Stačilo se však podívat, kam vede link, a bylo po pochybách. Phishing není sám. Pokud z vás chtějí vytáhnout prachy esemeskou, říká se tomu smishing. A když jde o telefonát, je to vishing. Lidé

prostě rádi dávají věcem kolem sebe jména a třídí je a je jedno, jestli jde o chemické prvky, zvířenu anebo onlinové zlodějny.

Minulý týden mi na Facebooku nabídla kamarácoft paní, kterou jsem snad čtvrt století neviděl. Několikrát jsme se tehdy s ní a jejím manželem sešli, oba sympatičtí lidé, ale když jsme odešli jinam, vzájemná komunikace zašla na úbytě. Občas jsme si sice později na Facebooku něco navzájem pochválili, ale to bylo vše. A teď prý, že mi nabízí na Facebooku přátelství. Sice mě to poněkud překvapí, co tak najednou, ale na nabízené tlačítko přece jen kliknu. Během chvilky mi dojde dotaz, jak se mám. Opatrně odpovím pozitivně neutrálně a za chvilku mi dojde dotaz, jestli jsem se taky připojil do programu pomoci pro důchodce, sirotky a já nevím koho ještě. Touhle dobou jsou u nich dvě ráno, to fakt nemá nic důležitějšího na práci? Podobné programy samozřejmě existují a že jich je, ale podle mě spíš slouží k nakupování voličů a jejich hlasů, v Česku je to nakonec stejné. Vlastně nejen v Česku. Nechám to být. Ale ráno mám v poště další netrpělivé sdělení. Zvláštní, nejde tady spíš než o kupování hlasů o přístup k mému účtu? Pak přece jen zdvořile odpovím a napíšu něco ve smyslu, že se sotva kvalifikuji na finanční pomoc, ale je mi to přece jen dost divné. Takhle přece ženské nepíší. A je tu hned odpověď s linkem na Facebook agenta McCoye. I s fotkou, protože agent James McCoy „*updated her profile picture*“. Aha! *Her*. Žádné *his*, ale *her*. Pochyby jsou pryč. Tak jen napíšu: „Někdo ti haknul tvůj účet.“

A pak ještě prakticky totéž její dceři, ať se s tím hacknutým účtem něco udělá. Zajímavé. Takže nabídka finanční pomoci od vlády je další trik. Možná není tak nový, já se s ním však setkal poprvé. Jak asi technicky funguje? Nejspíš nechají člověka vyplnit žádost, tu pak schválí a uvedou sumu. Pak ovšem chtějí číslo účtu, na které mají finanční pomoc poslat. To můžou i tak, ale asi vysvětlí, že tam jsou nějaké problémy, tak nám dejte radši i heslo. Na tohle nejspíš moc lidí nenaletí, ale pár se jich asi přece jen najde. Tady jen spekuluji, článek by byl jistě zajímavější, kdybych tu proceduru celou prošel. Radši zůstanu jen u svých spekulací, ale třeba mají s procedurou zkušenost někteří čtenáři.

Neuplyne ani týden a slyším, jak se Jana s kýmsi vybavuje po telefonu. Zní mi to velmi podezřele, a tak opakovaně radím: „Ať ti to pošlou poštou.“ Asi mě není moc slyšet, podrobnosti se dovím, až hovor skončí. Někdo se představil jako seržant z kanceláře okresního šerifa a že prý se Jana nedostavila přes dvojí výzvu k výběru poroty jako potenciální porotce. Za to je dost těžká pokuta, snad až dva a půl tisíce dolarů a může za to být i vězení.

Účast v porotě je dost nepříjemná občanská povinnost. Omluvit vás může nemoc, někdy ani to ne. Ale taky vás nemusí nakonec vybrat, to když máte moc velkou kvalifikaci. Billa, který pracoval se mnou, volávali poměrně často, ale obvykle ho poslali domů, protože jako chemik toho třeba o jedech věděl až moc. A v porotě mají být obyčejní lidé, které v jejich rozhodování neovlivní znalosti a tedy ani žádné případné profesionální deformace.

Vím, jak vypadá předvolánka do poroty, sám jsem ji dostal dvakrát. Nic takového v poslední době nepřišlo. Každé ráno mám v emailu naskenované obálky, které nám ten den pošťáci donesou. Nic nepřišlo, to vím jistě. Jedna předvolána se ztratit může, ale dvě? To je opravdu divné. Jana má zapsanou adresu, jak se dostat do úřadovny šerifa a chce se tam vypravit. Asi bych ji měl pomoci, i kdyby jen tím, že budeme dva. Adresa sedí, skutečně na ní sídlí šerif. Paní u okýnka se zeptá, za kým jdeme. Když uslyší jméno, neusměje se, nezvedne udíveně oči, jen odpoví, že nikdo takový tady není. Zjevně nejsme první, kdo sem přišel, aby hledal neexistujícího seržanta. Ještě mě napadne, že seržanti jsou snad u policie, ale šerif má zástupce, ne seržanty, ale to už jsme venku.

Co svět světem stojí, hledají podvodníci nové cesty a cestičky, jak přijít ke snadným penězům. Ve filmu jim divák dokonce někdy i fandí, vzpomeňte třeba na Podraz anebo na Velkou sázku o malé pivo. Legrace

však končí, jakmile jde o vlastní kapsu. U online podvodů není třeba mít šarm Paula Newmana, podvodníkům stačí, když se jejich oběť nechá zaslepit touhou po penězích. A někdy ani to ne.

Harvard rozbouřila paradoxní kauza. Přední světová expertka na výzkum poctivosti měla falšovat svůj výzkum

Tomáš Karlík

Harvardská profesorka Francesca Ginová specializující se na chování a otázky poctivosti měla podle obsáhlé expertní dlouhé zprávy ve svých studiích spoustu chyb a nedostatků, pro které nemá žádné věrohodné vysvětlení. Univerzita chce, aby vědkyně univerzitu opustila.

Francesca Ginová z Harvardu byla hvězdou svého oboru. Světově respektovaná behaviorální vědkyně se specializovala na poctivost a její nejružnější projevy. Vydala spoustu oceňovaných studií, které prošly recenzním řízením, napsala popularizační knihy, jež se staly bestsellery, a dokonce byla šéfredaktorkou dvou prestižních vědeckých žurnálů. Teď ale Harvard vydal rozsáhlou zprávu, která popsala, že expertka na poctivost se dopustila ve svém výzkumu většího množství nepoctivosti.

Výsledky vyšetřování říkají, že se Francesca Ginová „úmyslně, vědomě nebo z nedbalosti dopustila nesprávného postupu při výzkumu“. Univerzita zprávu měla hotovou už vloni, ale nemohla ji zveřejnit: vědkyně na ni totiž podala žalobu za poškození své pověsti, ušlý příjem a zkažení kariéry – a vyčíslila svou újmu na 25 milionů dolarů, v přepočtu 575 milionů korun. Teď ale soudce univerzité povolil 1300 stránek dlouhou zprávu prokazující vinu vědkyně vydat.

Talentovaná, úspěšná, bohatá

Šestačtyřicetiletá vědkyně narozená v Itálii dokázala během své kariéry přinést originální pohled na témata poctivosti, porušování pravidel a souvisejících fenoménů s přesahem do psychologie a k ekonomickým vědám.

Například ve článku „Temná stránka kreativity“ ukázala, že originální myslitelé, kteří dokáží vymyslet přesvědčivé zdůvodnění, mají silnější tendenci lhát. V práci „The Counterfeit Self“ zase nechala skupinu žen, aby si nasadily sluneční brýle, o nichž jim bylo řečeno, že jsou falešné kopie proslulé značky Chloé. V testu, který pak podstoupily, podváděly více než dvakrát více než kontrolní skupina, která měla brýle značkové a věděla to. V knize „Sidetracked“ pak Ginová argumentovala, že nepoctivé chování nemusí být nutně špatné. Prostě to patří k lidské osobnosti, která je velmi křehká a zranitelná spoustou vnějších vlivů.

Ročně dokázala vydat až desítku studií, což působilo na některé její kolegy lehce podezřele, ale vykládali si to tím, že je neobyčejně pracovitá. Úspěch dokázala zpeněžit: podle webu Newyorker se stala konzultantkou pro společnost Disney a za vystoupení si účtovala až sto tisíc dolarů – tedy přes dva miliony korun. „V roce 2020 byla pátým nejlépe placeným zaměstnancem Harvardu, v tom roce si vydělala asi milion dolarů – jen o něco méně než rektor univerzity,“ uvádí časopis.

A netrvalo to dlouho a profesorka Ginová prokázala, že její úvahy o nepoctivosti jsou pravdivé – manifestovala to ovšem sama na sobě.

Kauza začíná

Roku 2020 jedna ze studentek Harvardu zjistila, že některá data v jedné ze studií oslavované vědkyně nesedí. Pokusila se na to upozornit ve své diplomové práci, ale univerzita ji varovala před tím, aby oslavovanou a vlivnou Ginovou kritizovala.

O rok později pak ve vlastním výzkumu našla podivnosti ještě víc, což ji přivedlo k tomu, že výsledky prezentované vědeckou celebritou by mohly být zfalšované.

Obrátila se proto na web Data Colada, který se pokouší odhalovat podobná selhání ve vědě. A tento trojčlenný tým podrobil výzkum Ginové detailní analýze. Trvalo jim to tři roky, ale pak, v létě roku 2023, vydali sérii článků, ve který popsal zjevnou manipulaci s daty ve čtyřech studiích, které profesorka Ginová vydala mezi roky 2012 a 2020. Všechny tyto články už byly z odborných časopisů stažené.

Ginová ale rychle přešla do protiútoků; na univerzitu i bloggery podala žalobu a chtěla od nic 25 milionů dolarů s argumentem, že ona sama neměla s chybami nic společného. Nabídla dvě možná vysvětlení, buď nešťastný omyl, anebo úmyslnou sabotáž jednoho z jejích kolegů. Tento nejmenovaný spoluautor byl podle ní přítelem bloggerů z Data Colada.

Zločin a trest

Univerzita si pro obhajobu v tomto procesu nechala vypracovat obsáhlou zprávu, která dospěla ke stejným výsledkům jako vyšetřovací komise. Právníci Ginové proti vydání zprávy protestovali s tím, že obsahuje i záznamy rozhovorů s jejich klientkou, takže jsou v podstatě soukromé povahy. Soudce teď ale v polovině března tyto argumenty omítl a povolil Harvardu celý report vydat.

V něm odmítá obě vysvětlení, které Ginová předložila, s tím, že jsou vysoce nepravděpodobná a tedy i nevěrohodná. Všechny čtyři studie jsou tedy podle závěrů zprávy příkladem nesprávně vedeného výzkumu.

Komise doporučila, aby byla Ginová okamžitě propuštěna na neplacené volno, a uvedla, že by univerzita měla zahájit proces ukončení jejího pracovního poměru. Harvard zatím nepotvrdil žádná opatření, která proti jmenované profesorce přijal, ale od června 2023 je vědkyně na „administrativní dovolené“.

Půlka Brna zná Petra, málokdo zná jeho příběh...

Email z Brna

Petr je ten, kterého můžete vidět pravidelně každý den zejména na trase nádraží - Nám. Svobody. Je mu 42let, je to bývalý účetní a je těžce nemocný. Letos tomu bude 12 let, co se u něj začaly projevovat úporné křeče a bolesti především ruk a hlavy. Vzhledem k jeho stavu, který se vystupňoval a ani lékaři mu nebyli schopni pomoci, přišel o práci a střechu nad hlavou během pouhého roku a v nejlepším věku s původně dobrou perspektivou přišel o všechno.

Ještě nedávno mohl alespoň nějak fungovat díky sociálnímu příspěvku 3400kč na měsíc ze kterého vyžil. Díky svým bolestem se ale před nějakou dobou nedostavil na smlouvenou schůzku na úřad a podporu mu na půl roku odepřeli.

Od té doby je bez prostředků a jediné o co mu jde je sehnat denně 100kč, aby mohl za 45kč přespát na Armádě Spásy a za zbytek si koupit jídlo (pečivo, kávu v mcdonaldu, nebo snídaní za 25kč v Ikea).

V podstatě nežebrá, spoléhá na to, že za den co brázdí Masaryčku potká pár lidí co zná co mu semtam hodí nějakou korunu. Někdy se mu to nepodaří a tak nemá kde spát, někdy dá zase přednost bydlení před jídlem. Petr není "bezdomovec feťák, nebo alkoholik" jak je zvykem.

Ačkoliv si spoustu lidí myslí něco jiného díky jemu podivnému chování, Petr nebere, nechlastá, nekouří, Petr by se chtěl zapojit do života, ale NEMŮŽE, nebo alespoň doteď nenašel cestu kvůli jeho postižení. Kdo ho vídá o tom nemůže pochybovat. Já osobně jsem ho poznal cca před dvěma lety, potkávám ho denně a nikdy jsem ho neviděl s alkoholem, nebo cigaretou.

Když jsem mu dal peníze, sledoval jsem ho do obchodu, měl v košíku nejlevnější potraviny (pečivo). Momentálně měl nehodu, takže ho můžete vidět relativně "v klidu", protože chodí o berlích.

KAŽDOPÁDNĚ ČEHO TÍMTO PŘÍSPĚVKEM
CHCI DOSÁHNOUT. Vidím spoustu lidí, jak dávají

peníze nebo jídlo dotěrným feťákům na parkovišti u Grandu, nebo na nádraží... mladým lidem co mají pořad svůj osud v rukou, jen se nechtějí zapojit do společnosti a proto parazitují a ničí se.

Petr je úplně jinde. Sám nechce žebrot, protože je mu to blbě, jen v největší nouzi. Je to normálně uvažující člověk, který si za poslední dekádu zažil peklo. Jedna věc je být bez domova, druhá věc je být bez domova a těžce nemocný s velkými bolestmi.

KDYŽ HO POTKÁTE NA ULICI, PROSÍM NEBOJTE SE HO OSLOVIT, DÁT MU NĚJAKOU TU KORUNU, NEBO JÍDLO. Bude vám vděčný a třeba právě vy ho ten den zachráníte před nocí strávenou venku.

Brzy sem dám video s velice zajímavým rozhovorem s ním, aby Brno vědělo, že Petr není blázen, nebo feťák zběsile pobíhající po městě tam a zpět, ale že je to člověk jako my, který měl prostě velkou smůlu. ZA KAŽDÉ SDÍLENÍ DÍKY

Nahle zemřel(a)...

Ladislav Větvíčka

Tuž nevím, čemu to je, ale množí se nam smutné zprávičky, kere se podobaju jak vajco vajceti. Par z nich si tu poznamenam. Nejde o konkrétní jména, je mi z toho smutno, bo ide o lidi aktyvni, keři cosik dokazali, jestli chcete, pod tytulkami z iDNES najdete konkrétní osoby, ale fakt to není podstatně pro účel tohoto bloga.

Tu jsou nadpisy z různých novin z poledních pár měsíců:

Nečekaně zemřel dlouholetý starosta Hrádku nad Nisou Josef Horinka

S hlubokým zármutkem jsme byli zaskočeni zdrcující zprávou o náhlé smrti herečky Simony Postlerové

Ve 45 letech náhle zemřela Playboy modelka a herečka

V 51 letech náhle zemřel člen skupiny Rapmasters

Náhle zemřel herec z filmů o Johnu Wickovi nebo seriálu The Wire

Ve 38 letech náhle zemřela modelka a milenka slavných fotbalistů

Talentovaná jezdkyně náhle zemřela ve 22 letech

Zemřel dvorní fotograf slavných. Bylo to náhlé, je šokováno jeho okolí

Český velvyslanec v Polsku náhle zemřel.

Náhle zemřela zástupkyně velvyslance v Izraeli

Náhle zemřel divadelní ředitel

Asistent trenéra Golden State podlehl infarktu při týmové večeři

Náhle zemřel mluvčí Nejvyššího soudu, bylo mu 52 let

Česká velvyslankyně ve Švýcarsku a v Lichtenštejnsku náhle zemřela

Zemřel choreograf Šakalích let a muž mnoha dalších povolání

Ve čtyřiačtyřiceti letech náhle zemřel přední odborník na veřejnou dopravu

V kladenské základní škole zkolaboval učitel, už se ho nepodařilo oživit

V pouhých čtyřiačtyřiceti letech náhle zemřel bývalý obránce a odchovanec Baníku

Ve věku 51 let náhle zemřel šéf České podnikatelské pojišťovny

Su to všechno smutně udalosti. Každou z nich ovšem pracující lid sleduje s obavama. Sleduju to očkování, aji neočkování. Maju pocit, že kdysik davno před zahájením koronopodfucky na podzim 2019 tolik smutných zpráv nebylo.

Ja, u lidí nad devadesát se to da pochopit. Ale u lidí mladých? Nebo aktyvních ve středním věku? A hlavně u sportovcu?

Ne, nic tym nenaznačuju. Ja netušim, co bylo příčinou u tych nahlych umrti v odkazach nahoře, kere mi nahodně přihral stryk Gugel. Netušim, jestli ti lidi očkování byli nebo nebyli. Ale nervozita mezi lidma vzrasta. Každé take "nahle umrti" je totiž lidma považovane za nasledek očkování, což je samozřejmě blbost (teda aspoň doufam).

Přítom by stačil jednoduchy pruzkum. Jakasik doktorska kapacita by zezbiralala statystiky třeba za posledni rok a ukazala by obyvatelstvu, že se není ničeho bat, bo procentualně se ta nahla umrti vyskytuju obdobně mezi očkoványma aji neočkoványma. To přece nemože byt taky problem, že, když všecy ty statystiky su k dyspozici, bo nas tehdejší totalitni režim buzeroval a kontroloval na každem kroku.

Anebo se to říkat nesmí?

Zeptal sem se na to mojeho znameho kardyjologa, kery robi ve zname prašske nemocnici, jestli si nahodu on sam nerobi taky pruzkum u lidi, keři mu přidu pod ruky.

Chvilu si mě prohlížal, pak mi poklepal na rameno a povida: "Viš co? Neptej se mě na takový věci. Já bych nerad dostal padáka..."

PS: A seznam bohužel pokračuje...

Šéf ukrajinské rozvědky potvrdil, že Navalnyj zemřel na trombózu

Byl mužem zápasu. O pár dní později reprezentační gólman Černé Hory zemřel

Zemřel herec Martin Hruška. Bylo mu teprve 56 let

V noci na čtvrtek ve věku 59 let náhle zemřel hudebník, zpěvák a skladatel Vlasta Zahrádka.

Kotrejské Nudle Samyang

Michael Mlynář RP

Dánské úřady stáhly z trhu instantní nudle od korejské společnosti Samyang. Podle komisařů obsahují přespříliš látky kapsaicin, která způsobuje pálení v ústech. Toto množství je podle mínění dánských odborníků v některých produktech tak extrémní, že může způsobit až otravu.

Konkrétně jde o produkty Buldak 3× Spicy & Hot Chicken, 2× Spicy & Hot Chicken a Hot Chicken Stew. „Rozumíme tomu tak, že dánský potravinářský úřad stáhl výrobky nikoliv kvůli problému s jejich kvalitou, ale proto, že byly příliš ostré,“ sdělila firma Samyang webu BBC.

To později potvrdila i dánská veterinární a potravinářská správa, když uvedla, že množství kapsaicinu, tedy látky, která způsobuje pálení, je ve zmíněných produktech tak vysoké, že „představuje riziko akutní otravy spotřebitele“, a to zejména u dětí.

„Naše výrobky se vyvážejí do celého světa. Je to však poprvé, co byly staženy z výše uvedeného důvodu,“ upozornila dále společnost Samyang, která patří k největším jihokorejským výrobcům potravin. Firma navíc mimo jiné prohlašuje, že v šedesátých letech minulého století začala s výrobou instantních nudlí jako úplně první v celé Jižní Koreji.“

Vydavatel: V Austrálii se stále dají koupit.

Petr z Plzně chytí zlatou rybkou. A jak už to bývá, má svoje dvě přání, ale to třetí je neobvyklé:

„Viš, zlatá rybko, mám na Slovensku kamaráda, žije v Tatrách, má se moc dobře a přitom je to takový morous. Ať se mu splní to první, co si bude ráno přát, třeba ho to rozveselí.“

Fero na Slovensku druhý den ráno vstane z postele, vyjde na terasu svého domu, podívá se na čistě modré nebe a nádherné panorama Tater, protáhne se v zádech a hlásí:

„Aj, tri sta kokotov drevených do riti a hrdzavou kotvou do chrbta.“

Potřebujeme více mrtvých Palestinců, píše šéf Hamásu v Gaze

Vojtěch Bauer

Vůdce Hamásu v Pásmu Gazy Jahjá Sinvár prohlásil, že více bojů a více mrtvých palestinských civilistů je přesně to, co hraje teroristickému hnutí do karet. Informuje o tom americký deník The Wall Street Journal (WSJ), podle něhož to Sinvár sdělil zprostředkovatelům příměří s Izraelem, které vůdce dlouhodobě odmítá.

Sinvár ale současně návrhy na příměří odmítá. Podle něho totiž mrtví civilisté hrají Hamásu do karet. Jednašedesátiletý vůdce se domnívá, že skrze krveprolití a „nezbytné oběti“ docílí trvalého příměří s Izraelem, které Hamásu umožní vyhlásit historické vítězství nad Izraelem s argumentem, že „vydržel déle“ než židovský stát.

Afgánec v Němcích.

12. června 2024 Těžká zranění utrpěla v pondělí odpoledne 41letá Ukrajinka, když ji bezdůvodně napadl ve Frankfurtu nad Mohanem devatenáctiletý Afgánec. Žena seděla na lavičce v parku na březích Mohanu nedaleko Evropské centrální banky, když byla napadena zezadu. Podle policie útočník ženu chytil a několikrát bodl do hlavy a krku. Ženě se přesto podařilo se z mužova sevření vyprostit a začala utíkat. Po pár metrech však zakopla a mladík ležící ženu opět opakovaně bodl, uvedl web Hesseschau.

Afgánec byl registrován v Bádensku-Württembersku a není zatím jasné, co dělal ve Frankfurtu.

„Jednání ojedinelé a nenásilné.“

Soud zmírnil muži trest za znásilnění 11leté dívky na podmínku

Patrik Biskup RP

11. 6. 2024, Spící vnučku své partnerky nejprve osahával na prsou a následně si její rukou začal třít svůj penis do doby, než se 11letá dívka začala probouzet. Za znásilnění poslal 57letého muže z Klatovska Krajský soud v Plzni na tři roky do vězení. Jenže muž nakonec za mříže nepůjde. Rozsudek z letošního února totiž nyní zrušil pražský vrchní soud a sám rozhodl o podmíněném trestu.

Obžalovaný muž původně jakékoliv nemravnost popíral a tvrdil, že si vše školačka vymyslela. Před krajským soudem ale otočil, vinu přiznal a dívce zaplatil stovky tisíc jako nemajetkovou újmu. Státní zástupkyně jeho změnu postoje vnímala jako účelový krok ve snaze vyhnout se navrhovanému nepodmíněnému trestu.

Z rozsudku krajského soudu vyplývá, že se obžalovaný školačku sexuálně zneužil opakovaně je však osobou zcela bezúhonnou .....

Sociální síť X zaplavují falešné účty aerolinek. Vymáhají citlivé údaje

Lenka Zoulová RP

17. 6. 2024 S falešnými účty aerolinek se v poslední době doslova roztrhl pytel. Podvodníci je vytvářejí na síti X (dříve Twitter), jak upozornil zpravodajský server BBC. Prostřednictvím falešných účtů se snaží kyberšmejdí vylákat z méně pozorných uživatelů citlivé osobní údaje.

Podvodníci procházejí příspěvky na sociální síti pomocí automatizovaného softwaru a reagují na dotazy nebo stížnosti uživatelů, kteří označují profily skutečných leteckých společností.

Příkladem může být podle BBC nedávný incident, kdy jeden cestující položil dotaz oficiálnímu účtu Wizz Air (@wizzair) ohledně zpoždění svého letu. Během krátké chvíle mu odpověděly dva falešné profily, které se vydávaly za zmíněnou leteckou společnost.

„Oba falešné profily používaly téměř identické formulace. Omlouvaly se za nepříjemnosti, tvrdily, že

záležitost již „předaly příslušnému oddělení“, a žádaly o „dostupné číslo na WhatsApp pro případnou pomoc“ prostřednictvím osobní zprávy,“ citoval britskou spotřebitelskou organizaci Which? zpravodajský portál BBC.

Citlivé osobní údaje, které se kyberšmejdí snaží na síti X vylákat od cestujících, mají na černém internetovém trhu cenu zlata. Hackeři je mohou zneužít k vytvoření falešných identit a dalším cíleným útokům, případně k vylákání finančních prostředků od přátel podvedených důvěřivců.

Inflace je manipulována, zdražování je mnohem větší

Markéta Šichtařová NevPes 18.6.

Vydavatel: *Jen bych rád poznamenal, že podobné manipulace s inflací se praktikují i zde, v Austrálii.*

Téma inflace je v současnosti v Česku znovu intenzívně skloňované. Podle údajů statistiků inflace v dubnu meziročně vyskočila o 2,9 %, což bylo o 0,9 procentního bodu vyšší tempo než v březnu.

Tato čísla se objevují po období, kdy mnoho vládních ekonomů již veřejně projevovalo nadšení, že „inflace je poražena“. Zjevně tedy není, když zase roste. Zjevně není poražena ani na jiných místech světa, protože například ve Spojených státech amerických se již před řadou měsíců předpokládalo, že od počátku roku 2024 bude americká centrální banka Fed soustavně snižovat úrokové sazby, jelikož inflace již bude poražena – a skutek utek a dnes se uvažuje o snížení úrokových sazeb až ve druhé polovině tohoto roku, protože inflace stále neklesá tak, jak by si američtí centrální bankéři přáli.

Do toho přichází velmi znepokojivá informace o obnoveném růstu cen v námořní kontejnerové dopravě. Na trase Šanghaj-Rotterdam došlo za poslední měsíc ke zdražení o zhruba 50 % na současných 5 000 dolarů. V meziročním srovnání je růst cen více než trojnásobný. V době covidové špičky přitom tato cena dosahovala zhruba 16 000 dolarů, dlouhodobý normál před pandemií byl v rozmezí mezi 1 500 – 2 000 dolarů. Podobný vývoj se odehrává také na trasách z Asie do Spojených států. Z pandemických dob přitom víme, že právě zdražení a paralýza námořní dopravy vedly k prudkému zdražování konečných cen zboží i služeb po celém světě, stejně tak jako k poklesu výstupu celé ekonomiky.

Zhruba před týdnem jsme na tomto místě mluvili o nechtěných i chtěnějších „manipulacích“ s vykazováním hrubého domácího produktu (HDP). HDP je vykazováno vyšší, než by odpovídalo pocitu z růstu blahobytu. Jenomže HDP v tom rozhodně není samo. Manipulovaných makroekonomických čísel je tu mnohem víc. A právě údaje o spotřebitelské inflaci jsou porůznu ve světě jedním z nejvíce manipulovaných čísel.

Důvodů, proč statisticky vykazují inflaci nižší, než jak ji my spotřebitelé (i firmy) vnímáme, je víc. Asi není třeba zdůrazňovat, že je vykazována menší, tedy příznivější pro PR vlády. Jedním z mechanismů, jak s inflací manipulovat, je zastaralý spotřebitelský koš, ze kterého se počítá. Polopaticky řečeno: pokud by statistici počítali inflaci z cen černobílých televizí, ale standardem by již dávno byly plazmové barevné, logicky by inflace vycházela nižší, než jaký by byl reálný růst nákladů domácností. A právě to se u desítek a stovek položek českého spotřebitelského koše definovaného statistiky děje.

Různé země manipulují inflaci různými způsoby, všechny se jí však snaží opticky vylepšit. A nejlépe si to můžeme ukázat na dvou zcela odlišných číslech, která se obě vztahují k české inflaci. Tak například v srpnu 2023 celková meziroční inflace publikovaná Českým statistickým úřadem (ČSÚ) dosáhla 8,5 %, stejná inflace publikovaná Eurostatem ale dosáhla 10,1 %. Neboli čeští statistici proti evropským tvrdí, že inflace v ČR byla o 1,6 procentního bodu nižší. Hlavní rozdíl mezi oběma výpočty pramení z odlišného

přístupu k něčemu, čím si ČSÚ pomáhá k opticky lepšímu výsledku: k tzv. imputovanému nájemnému.

Imputované nájemné je zcela fiktivní položka, která odhaduje, kolik by majitelé domů a bytů, ve kterých bydlí, inkasovali, kdyby své domy a byty pronajímali. Jenomže oni je nepronajímají. Takže pokles inflace daný touto položkou je stejně imaginární jako samotné imputované nájemné. Inflaci prostě podle českých statistiků snižuje něco, co neexistuje. A pozor, toto imputované nájemné tvoří neuvěřitelných více než 10 % českého spotřebního koše, který si statistici definovali. Evropská statistika tuto položku vůbec nepoužívají. A tato manipulace s inflací zdaleka není jediná, je to jen jeden z příkladů.

Takže inflace už „měla být“ poražena, ale v realitě roste. A v realitě je mnohem vyšší, než jak ji vykazují statistici. Pokud chcete odhadnout, jaká je pravděpodobně inflace v té které zemi, podívejte se raději na dlouhodobý procentní růst cen zlata vyjádřený v té které měně – a budete realitě blíž. A právě nyní to vypadá, že se rozjíždí druhá inflační vlna. Ta je daná nejen dlouhodobým celosvětovým tiskem peněz, ale v tomto případě zejména nákladově. Nu ano, Evropa plní, co si s Green Dealem předsevzala: Zdražuje energie a komplikuje průmyslu život, a tím roztáčí inflační spirálu pro celou ekonomiku. Domnívám se, že do tří let už zase budeme naříkat na drahé potraviny.

(Tento text byl napsán 30.5.2024)

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$95 přímo do banky ANZ, na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Olga a Eduard Hybler	- \$35.00
Líba Bárta	- \$25.00
Petra a Líba Kamensky	- \$55.00
Frank a Stanislava Lohr	- \$55.00
Vladimír Charous	- \$5.00
František Zeman	- \$25.00

Rusko neví, co s vrahy a sadisty, kteří se vrátili z války

Alexandr Mitrofanov

V ruské obci Topky na Kuzbasu našli ve studni mrtvolu 12leté holčičky se stopami mučení. Jako pravděpodobný pachatel byl zadržen 49letý místní obyvatel. Byl dříve šestkrát odsouzen, předčasně osvobozen s tím, že půjde zabít Ukrajince, byl zajat, pak se vrátil do Ruska.

Není to ojedinelý případ. Takových zpráv jsou ruská média plná. Kuzbaská vražda je však první, u níž zazněl hlas z vyšších úředních míst, který označil návrat vrahů a sadistů z války za společenský problém. Předsedkyně výboru Státní dumy pro ochranu rodiny a otázky otcovství, mateřství a dětství Nina Ostaninová řekla médiu Gazeta.ru, že podobných zločinů páchaných nedávnými vojáky bude ještě více. Podle ní musí represivní orgány „ochránit společnost před těmito lidmi“. V nejbližší době hodlá navrhnout zákon, podle něhož mají být takoví jedinci nepřetržitě sledováni policií.

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 10,30 hod. a české mše. Páter Krigovský je farárom v kostele v Georges Hall

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Nedělní katolícké pobožnosti se již nekonají ALE na Velký Pátek 29.3.v 10 hod. se koná Křížová cesta. Vede D. O. Anthony

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888** ; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevren:Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney , www.sokolsydney.com.

CzechoSlovakian Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeescscc@gmail.com

<https://czechoslovaks.com.au-sydney.com.au>, Mob. Ph. 0434 143 148

Otevřeno: jen o vikendu, většinou v neděli od 12-16 hod.

Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů. **Restaurace otevřena**

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

Potřebné informácie nájdete na

slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156;

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: nemají President Vera Zlatý Tel.: 0411143980

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Vaří opět manželé Rejdovic cena \$30.- jako dříve, jako dříve. Rezervace zapotřebí.,

Česká škola v Cheltenham opět od 2.3. Každé 2 týdny.

Vede Vlasta Sustek tel. 0408088167

Bere rovněž objednávky na obědy

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,

Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.

otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahoradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 1.července Léta Páně 2024

CzechoSlovak Country Klub

V neděli 7.července. – „XMAS in JULY“

slavnostní Oběd

Prodej VÁNOČKY

od 20. července nová otevírací doba:

☞ SOBOTA 17.00 - 21.00 hod.

☞ NEDĚLE 12 - 16 HODIN ☞

ČESKO: Země, ve které se nedá dělat legrace

Dalibor Matušinský Nevpes 26.6.

V České republice není možné dělat si legraci.

Připadá vám takové tvrzení nesmyslné? Že by Češi, takoví známí vtipálci se smyslem pro sarkasmus, ironii a absurdní vtipy, o kterých Michael Palin z Monty Python prohlásil, že jsou nejvtipnějším národem na světě, protože jejich humor nezná tabu, nebyli schopni vtipkovat?

Inu, oni by i byli, ale legrace je ze své podstaty založená na nadsázce. A dělejte si legraci v zemi, kde je realita tak absurdní, že proti ní i ten nejbritlejší vtip vypadá jako suchý údaj z tiskové agentury.

Zkuste dělat vtipy na armádu v zemi, ve které ministr obrany setřel vlastní letadlo zevnitř. Dělejte si legraci z národovců, když předsedou nejnacionálnější české strany brojící proti imigrantům je Japonec. Jak chcete vymyslet vtip na prezidenta, když ten reálný podroušen virózou jen tak-tak nepozvracel korunovační klenoty. Najdete nějakou absurdnější situaci, než byla ta, ve které ministr zdravotnictví zakázal lidem jakékoliv sociální kontakty a pak to šel s kamarády zapít do hospody? Kde nakoupil snad 100x předražené nefunkční roušky a nutil lidi, aby je nosili i v lese? Nepřijde vám k popukání, když se ministrem životního prostředí stane ředitel chemičky, který zamete pod koberec otrávení celé řeky? A nasmějete se myšlence, že by předseda vlády veřejně odsoudil anexi

Krymu Ruskem a pak tam nechal odvézt vlastního syna? Nebo geniálnímu nápadu exministrně financí, která chce zkrotit inflaci tím, že navýší platy?

Nepřišlo vám legrační, když ministryni pro vědu a výzkum, která nikdy v žádném vědeckém časopise nic nepublikovala, nemohl nahradit kandidát, který práce publikoval, ale ne v těch správných časopisech? Takže ji nahradil jiný, který pro jistotu, stejně jako původní ministryně, nepublikoval nikde nic?

Kam se hrabou Britové se svým seriálem Jistě, pane ministře.

Ano, Češi jsou mistři ve vymýšlení absurdních vtipů, jenomže ty prohrávají s realitou. Pobavil vás komediální seriál Kosmo? Přišla vám česká výprava na Měsíc jako podařený vtip? A co současný nápad vlády vyslat na půl roku do vesmíru českého kosmonauta, je podle vás méně humorný?

A co se ještě nasmějeme, až od 1. července ministerstvo pro místní rozvoj spustí online stavební řízení, aniž by někomu prozradilo, jak má systém fungovat, proškolilo lidi na stavebních úradech a vydalo potřebné vyhlášky a metodické pokyny a systém vůbec otestovalo – a sám místopředseda vlády, patrně ve snaze být vtipný, spuštění neotestovaného systému, na kterém závisí tisíce investic v souhrnu za miliardy Kč, přirovnal ke své zkoušce na vysoké škole. Prý se na ni taky moc nepřipravoval a nakonec to dal. No není to super vtip? Konec konců u online přijímaček na střední školy a e-občanky se to osvědčilo, nebo ne?

Když ono je to těžké. Ne nadarmo z naší země podchází Franz Kafka se svými absurdními nápady. Poté, co vláda zvýšila na dvojnásobek daň z nemovitosti, zkomplikovala studentům a matkám na mateřské získávání brigád tím, že de facto zničila dohody o provedení práce a připravila další zbytečné buzerace jako je zálohování PET flašek, poté, co se vládní strana nechá slyšet, že obce, které nesplní povinnosti, jež jim sama vláda svými nařízeními vnucuje nemají právo na samostatnou existenci, vystoupí v médiích ministr této vlády a sebevědomě prohlásí, že vláda přichází s věcmi, které lidem zlepšují náladu.

Ne, v téhle zemi to fakt humoristi nemají lehké. Vymyslet něco, co bude vedle nápadů našich politiků vypadat jako absurdní vtip, je prakticky nemožné.

Paní jde do obchodu a ptá se: „Minulý týden jsem u vás koupila puzzle s 5.000 dílky, ale kluk to poskládal za půl hodiny a já ho potřebuji zabavit na dyl. Nemáte puzzle s více dílky?“ Prodavač jí podá puzzle s 10.000 dílky. Žena přijde za 3 dny a ptá se: „Nemáte puzzle, kde je ještě víc dílků? Kluk to složil za 1 hodinu.“ Prodavač jí tedy podá puzzle s 100.000 dílky. Žena přijde příští den znovu a zase se ptá: „Nemáte něco, co by kluk nepostavil tak rychle?“ A prodavač jí říká „Zkuste strouhanku...“

Boží soudy:

Pobili se jako vlci spolu a potoky krve tekly po okolu

Monika Kuncová novinky 2024

Poctivého nepálí! Ten ho pěkně zkoupal. Za něj bych dal ruku do ohně... Určitě jste podobné rčení někdy použili. Možná ale netušíte, že jste se v tu chvíli odkazovali na středověký boží soud neboli ordál.

Došlo na něj u zločinů, kde důkazy a svědkové chyběli a obvinění vinu popírali. Soudci byli v koncích, pravdu mohl znát jen vševědoucí Bůh – a tak se na něj obrátili. Ať rozhodne zkouška! Bývala různá: k nejčastějším patřil ordál vodou, ohněm a soubojem.

„Boží soudy jako právní institut nelze pochopit pohledem moderní doby založené na představě, že rozumem a lidskou vůlí se dá vše vysvětlit a ovlivnit. Naši předkové neměli daktyloskopii, balistiku, odposlechy, kamerové záznamy nebo testy DNA. Zato byli zbožní a věřili v očistné účinky živlů, zejména vody a ohně. Což nevyklučuje, že případ od případu mohlo docházet k manipulaci,“ připouští Jiří Šouša z Právnické fakulty Univerzity Karlovy.

„Označit viníka bylo totiž nezdárka důležitější než odhalit pravdu: šlo o likvidaci sociálního napětí a pragmatické zajištění společenské stability,“ dodává. Stačil rozumný přístup soudců: postižených muselo být dost na to, aby se viníci báli ordál podstoupit, ale zase ne příliš, aby se božím soudu ochotně podrobili také nevinní.

Jenže naši předkové nebyli hloupí – dobře si uvědomovali, že mohou být odsouzeni nevinní a viníci uniknout spravedlnosti.

Sama církev se od ordálů brzy distancovala: účast na nich zakázala kněžím už v roce 1215. Legitimita božích soudů tím sice utrpěla, oblíbenost však nikoli. Středověcí lidé totiž v mnohém připomínali děti – byli bezprostřednější, hravější, krutější. A takový ordál, to bylo zajímavé představení!

Kráčeti přes železo

Dne 20. června 1130 rozpálil pražský kat ohniště a do největší výhně položil dvanáct železných radlic. Poté je rozžhavené poskládal za sebou, až vytvořily jakýsi chodník: ordál byl připraven.

Kníže Soběslav I. mohl se zadostiučiněním přihlížet, jak se tři muži zoufale potácejí v marné snaze přejít bosou nohou po plátech železa žhnoucích jasně rudým žářem...

Božím soudu předcházel pokus o atentát, kdy se dva „synové Satanovi“ - slovy anonymního kronikáře zvaného Kanovník vyšehradský – pokusili panovníka zavraždit kopím a otráveným mečem. Jeho strůjci byli okamžitě zatčeni a při výslechu prozradili další spiklence. Zatímco Soběslav I. vzdával v Týnském chrámu modlitbou díky za svou záchranu, dvorský sjezd, který se tou dobou v Praze konal, odsoudil spiklence k exemplárnímu trestu.

Jak zapsal Kanovník vyšehradský, Miroslav „vyveden jest z rady spolu s druhy svými, a druhého dne s bratrem jeho Sřezimírem a s jedním lékařem osekány jsou jim všechny údy na tržišti. Dva prvé řečení synové Satanovi podstoupili jsou muka neslýchaná; totiž jsou do kola těsně vpleteni, oči jim vyloupeny, ruce i jazyk uříznuty a s přeraženými hnáty položeni jsou na sloupy k jejich zahynutí připravené, bídné životy skončili.“

První monstrproces?

Ani tři šlechtici, Křivosúd, Vacemil a Jindřich, kteří „kráčeli přes železo“, nevyvázli. „Od Boha všemohaucího jsauce odsauzeni v pravdě shledáni

jsou, co vinníci; a protož nalezeno jest, aby podlehl trestu hrdelnímu; poté vedeni jsau na trh dne 23. června a plknem s'ati jsau,“ popsal kronikář.

„Historici se zamýšlejí nad tím, jestli nešlo o jeden z prvních politických procesů v naší historii,“ konstatuje Jiří Šouša. Spektakulární exekuce měla totiž mocenskou předehru: Soběslav I. ovládl Znojensko, Brněnsko a Olomoucko, což vedlo ke vzniku rozsáhlé opozice proti vládnoucí linii Přemyslovců. V jejím čele stanul pražský biskup Menhart, ten byl však v době atentátu na cestě do Svaté země.

„Opatřil si tak alibi, nebo naopak Soběslav využil jeho nepřítomnosti? Nevíme. Je ale jisté, že spiknutí bylo velmi příhodně odhaleno v době konání dvorského sjezdu: jinak totiž bylo skoro nemožné soustředit za několik dnů v kronice uvedený počet tři tisíce šlechticů a svobodných mužů ze všech koutů země. Šlo o boží prozřetelnost? Nebo o mocenský tah, který zbavil knížete protivníky? Existovalo vůbec spiknutí, nebo bylo vykonstruované?“ nabízí možnosti Jiří Šouša.

Ohněm a vodou

Jiný způsob ordálu ohněm popsala právní kniha Řád práva zemského z konce 14. století: „Světle rozžené železo mělo před pohnaným položeno býti, aby přísáhl za svú nevinu. A kdyžby nezdržal prstov na tom železe, dokudžby přísahy nedokonal, tehdy by ztratil při i hrdlo.“

Podoba procesu se totiž vyvíjela: někdy se po žhavém železe chodilo, jindy se přenášelo v rukou či se na něj přísahalo. Obviněný přitom nesměl dát najevo strach či váhání.

Ani překonání živlu však nemuselo znamenat osvobuzující rozsudek. Popáleniny byly obvázány, zapečetěny svččeným voskem a po uplynutí předem daného počtu dní zkontrolovány. Až když se rána dobře hojila, šlo o jasný důkaz nevinu.

Marně se císař Fridrich II. Štaufský už ve 13. století skepticky podívoval, jak k tomu Bůh přijde, aby musel zchlazovat železa nevinným. Marně o století později zakazoval biskup Arnošt z Pardubic účast duchovních při ordálech. Boží soudy se konaly dál.

Dokonce ještě roku 1630 popsal kronikář ordálový soud olomouckých kanovníků ohledně krádeže: nařídili, „aby se železa rozpálily. A tu oba, původ i odpor, kladli prsty, kde déle zdrží. Jeden vlože prsty utáhl hned zase, druhý držel, až se kouřilo“.

Lahodná a průzračná

Další hojně užívanou metodu představovala zkouška studenou vodou. Při té byl obviněný svázán: v lepším případě lanem omotaným kolem pasu a rukou, v horším skrčený, kdy mu mezi kolena a lokty prostrčili dřevěný kolík a poté svázali zápěstí.

Pak ho – jištěného lanem, které zároveň sloužilo k vytažení po vykonaném ordálu – potopili. Když šel ke dnu, a tedy ho očistná voda přijala, byl nevinný. Provinilec zůstal plavat na hladině.

Postup svazovala spousta formálních úkonů, které měly zabezpečit objektivitu. Patřila k nim i kvalita ordálové vody, která musela být „lahodná a průzračná“. A nejen to. „Ať není tekoucí ani nezapáchá ani není kalná,“ požadoval kodex z klášterní knihovny v rakouském Lambachu (překlad Ladislav Míča).

Spousta věcí ovšem zůstávala neřešena. Do jaké hloubky nešťastníka potopit? Na jak dlouho? Až

na dno? A co když na hladině zůstanou plavat dlouhé vlasy? Rozhodnutí náleželo soudcům a poskytovalo značný prostor k nahrazení boží vůle lidským záměrem.

Ordál vodou se leckde užíval u čarodějnických procesů až do 17. století, kdy ho nahradilo „objektivnější“ přiznání mučením.

Podobně oblíbená byla zkouška vroucí vodou, nazývaná též „lovení v kotli“, při které musel obviněný ze dna nádoby plné vařící vody vylovit nějaký předmět: kámen, prsten či třeba minci.

Přísaha v hrobě

Většina středověkého práva byla nepsaná, a tak mělo značnou váhu slovo – ordál přísahou platil víc než hmotný důkaz nebo svědecká výpověď. Zejména když obviněný přísahal v symbolickém hrobě nebo přímo na těle oběti.

„Přísaha, při které se měl obviněný mrtvého dotknout a prohlásit, že je nevinný, zní dnes jako nesmysl. Je však nutno vzít v úvahu dobové psychologické dopady na pachatele: ve středověku se totiž všeobecně věřilo, že tělo zavražděného začne při dotyku vraha krváčet. Roli jistě sehrálo i setkání pachatele s obětí,“ konstatuje Jiří Šouša.

Na podobném principu byla založena i mezní přísaha svědků, která se v 16. století používala ve sporech o hranice pozemků. Rozvaděné strany ji pronášely spoře oděny a v symbolickém hrobě, což jim mělo připomenout, že po smrti, v den posledního soudu, předstoupí před vševědoucího Boha nazí jako v okamžiku narození – a neměli by tedy přísahat křivě.

Neboť Bůh se může pěkně naštvat. Což se stalo roku 1715 v Načeradci. Zprávu o události podala komise, jejímž členem byl mimo jiné želivský opat. Sedlák z Daměnic tvrdil, že mu po právu náleží jisté pole, „ačkoliv kolikrát napomenut byl, aby se křivé přísahy varoval“.

Jak doložila komise, nakonec „do košile svlečen, pobřísllem opásán a kus drnu na hlavu postaveno a s tím jednou nohou v hrobě stojíc a druhou na hrobě klečíc přísahu vykonal, kterou jemu písař radní z Načeradce četl, a ještě tý nedokončiv, zčernal a umřel“...

Na život a na smrt

Ve šlechtických kruzích byl pak oblíben ordál soubojem. Ten mohl být pěší nebo jízdní, ve zbroji nebo v jen košili a kalhotách, případně bosky, jeden na jednoho i ve skupinách, osobně či v zastoupení. Bojovalo se do první krve, ale také do smrti jednoho ze zúčastněných. Bít se mohli i měšťané, holemi nebo kyji.

A výjimkou nebyly ani ženy v ringu. Soudního souboje se mohly účastnit panny, které dosáhly věku osmnácti let, a vdovy. V takovém souboji musel muž stát po pás v jámě „s mečem a se štítem velikým, a v tom dole obracet se, jakž může, a bránit se jí“, zatímco žena měla volnost pohybu. Vyzbrojena bývala různě: mečem a štítem, ale třeba i kamenem v punčoše.

Formální náležitosti při soubojích opět definoval Řád práva zemského. A že jich bylo! Počínaje postem, přísahou a požehnáním přes vyloučení zbraní očarovaných nebo jinak upravených, zákaz hluku zúčastněné veřejnosti až po přesné stanovení úvodních kroků.

Do šraňků, které ohraničovaly prostor boje, nejprve předstupoval žalobce: „Kdyžt' káží vstúpiti, jmáš pravú nohú napřed kročiti a levú potom; a když před pány přijdeš, jmáš na pravém kolene pokleknúti...“ Poté obviněný předvedl kroky zrcadlově opačné, a rvačka mohla konečně začít.

Jeden takový souboj zaznamenala Dalimilova kronika. Začal sporem, při němž Rudolf z Kosic zabil panoše svého souseda Věňka z Třesic. Ten mu na oplátku zabil syna, Rudolf poté zavraždil syna Věňkova.

Eskalaci krevní msty zamezil boží soud, který proběhl roku 1315 v Hradci Králové a připomínal spíš rytířský turnaj: bojovalo šest mužů proti šesti, na koních a v plné zbroji. Páni z Kosic nastoupili oděni v zelené, z Třesic zase v rudé barvě.

Zpočátku se štěstí klonilo na stranu Rudolfovců, kteří většinu Věňkoviců posráželi ze sedel. Pak ale opěšalé nepřátele pustili ze zřetele, což se jim vymstilo, takže nakonec prohráli.

Jak poeticky konstatoval kronikář: „Po litém boji došlo k rozhodnutí / i když neskončil ten zápas ničí smrtí / přece pobili se jako vlci spolu / a potoky krve tekly po okolu.“

Souboj klobásou

O ordálech soubojem se vypráví také spousta legend: třeba smyšlená příhoda z roku 1345, kdy měl polský král Kazimír vyzvat slepého českého krále Jana Lucemburského. Ten souhlasil pod podmínkou, že se Kazimír nechá kvůli rovné šanci oslepit. Souboj se kupodivu nekonal.

Jiný ordál, na který nakonec nedošlo, je však historicky doložen: roku 1470, po vleklých bojích, které nikam nevedly, vyzval český král Jiří z Poděbrad uherského krále Matyáše Korvína k osobnímu souboji o českou korunu. O generaci mladšího Matyáše ovšem ani nenapadlo riskovat: v klidu počkal, až postarší, nemocný Jiří za pár měsíců zemře, a poté si země Koruny české rozdělil s Vladislavem Jagellonským.

Většinou ovšem muži rvačky milovali, a tak se středověké boží soudy časem změnil v přísně zakazované, leč oblíbené souboje. V 16. století byl známým duellantem astronom Tycho Brahe, který tak přišel o část ucha a nosu.

V 17. století zase vynikal malíř Karel Škréta, přezdíváný Maestro Espadrone, mistr mečů. Ten ještě v pozeňnaném věku 63 let probodl v souboji kordem nizozemského malíře Oktaviana Pierra, protože mu kazil obchody. V 18. století pak k chladným soubojovým zbráním přibyla pistole, která se stala osudnou třeba básníku Alexandru Sergejeviči Puškinovi.

Ještě v 19. století panovníci marně hrozili těžkými tresty duellantům a jejich sekundantům. Vždy svolný k souboji byl i pruský ministerský předseda Otto von Bismarck. A nejen za bouřlivého studentského mládí: traduje se, že po ostrých názorových střetech v parlamentu vyzval roku 1863 na souboj poslance Rudolfa Virchowa. Profesor Virchow, profesí patolog, volil jako vyzvaný zbraň: sekundantům prý předal dvě stejné klobásy s tím, že jedna je nakažena bakteriemi, které způsobují průjem a zvracení. Necht' pan předseda Bismarck jednu vybere a zkonsumuje, on pak sní tu druhou. Ani tento souboj se neuskutečnil.

Kdo vlastně jsou ti náckové?

Benjamin Kuras

Dvoudenní razíí bruselské policie s podporou tří obvodních starostů a dvou městských soudů proti konferenci národního konzervatismu odhodila evropská vládnoucí liberálně-demokratická elita škrabošku liberalismu a demokracie s bezohledností a nonšalancí postrádající poslední špetky studu.

Připomeňme si, komu se snažila zabránit ve svobodné debatě, která ani neměla v úmyslu vstupovat do veřejných médií, takže technicky bráno, byla čistě soukromým setkáním přátel, jejichž společným tématem jsou obavy o osud naší civilizace a silící riziko jejího kolapsu řízeného vládnoucími elitami nezodpovědného globalistického progresivismu, provázeného ekonomickým úpadkem, svázáním svobodného trhu, elektronickým špehováním a šikanou občanů, cenzurou informací a otevřenou islamizací, která letošním velikonočním ramadánem přestala předstírat, že jí v konečném cíli jde o cokoli jiného, než převzetí vlády nad Evropou.

Účastníci konference

Zde těch několik nejznámějších: Předseda maďarské vlády Orbán. Kmotr Brexitu Nigel Farage. Britská konzervativní poslankyně a donedávna ministryně Suella Braverman. Britský profesor politologie Frank Furedi. Bývalý předseda polské vlády Mateusz Morawiecki. Bývalý šéf německého úřadu na ochranu ústavy Hans-Georg Maaßen. Cambridgeský profesor filosofie a předseda Edmund Burke Foundation James Orr. Francouzský novinář Eric Zemmour. Sloupkařka Timesů Melanie Phillips. Britský novinář a bývalý poradce premiérky Thatcherové John O'Sullivan. Plus desítky řádně zvolených poslanců, europoslanců, akademiků a novinářů. Konferenci předsedal izraelský filosof Yoram Hazony, který převzal štafetu po Rogeru Scrutonovi a jehož nedávné studie o národním konzervatismu tvoří filosofický základ tohoto před několika lety založeného hnutí.

„Národní konzervatismus“ je přesvědčení, že svobodu, prosperitu a kulturu lépe brání nezávislé demokratické státy se všemi rozličnostmi, než nadstátní instituce přikazující všem totéž shora – jakými jsou nejen EU, ale třeba i taková Světová zdravotnická organizace. Tedy to, čemu progresivistická bublina říká „populismus“ nebo „pravcový extrémismus“.

Jednoduše řečeno však je to ten prachobyčejný klasický konzervatismus, jímž Reagan, Thatcherová a Wojtyła porazili marxismus. A protože marxistické myšlení dnes ovládlo liberalismus, cítí se konzervatismem ohrožen a útočí na něj zneužitím mocenských aparátů. Viz ten nedávný Brusel.

A protože přídomek „národní“ v západních jazycích zní „nation“, svádí liberální bublinu k snadnému a lacinému přirovnání k „nacismu“, a ignoruje fakt, že nacismus nebyl národní konzervatismus, nýbrž národní socialismus. Nálepka „nacismus“ funguje obzvláště dobře v Německu, které je tak zaslepené děsem z vlastní nedávné historie, že bezděky podporuje praktické projevy nacismu a antisemitismu importované s radikálním islámem.

Nárůst popularity se liberálům nelíbí

A za nacisty označuje tu jedinou stranu, která na ten importovaný nacismus upozorňuje a klade otázky. Jako třeba nejnověji, co s muslimskou mládeží, jejíž polovina pokládá islámskou teokracii za nejlepší systém vlády. Nebo co s křesťanskými dětmi, které se ve školách mezi 80 procenty muslimských spolužáků cítí tak vyloučeny z „kolektivu“, že konvertují na islám. Nebo že 55 % Němců se obává islamizace Evropy, podle sondáže INSA.

Povídáme si samozřejmě o Alternativě pro Německo (AfD), jejíž popularita narůstá přímo úměrně s mírou islamizace a s politikou vládní

koalice islamizaci napomáhající. A na stranu AfD útočící prostřednictvím většiny veřejných organizací, od státních úřadů a neziskovek, po média a církve. Nejraději by ji úplně zakázala, jenže ona ta mrcha ne, a ne spáchat nějaký trestný čin, který by umožnil totální zákaz.

A tak si ty trestné činy vymýšlí a medializuje, aby od AfD odradila co nejvíc voličů. Jednou je to údajně – a soudně neprokázané, ale bohatě medializované – přijímání úplatků od Ruska a Číny. Jindy je to defraudace stranických financí – opět neprokázaná. Pak zase klasifikace strany jako „podezřelá z ohrožování demokracie“. (Ne usvědčené, jen podezřelá, ale i to stačí na mediální kampaň o „zrádcích a špionech“). A policejní sledování za to, že „usiluje o redukci neněmeckých etnicit a tím projevuje nedemokratické cíle“, jak se píše v jednom soudním výnosu.

Policie prošmejd'uje kanceláře AfD. Katolická církev zakazuje svým farníkům AfD volit. Úřad na ochranu ústavy uděluje AfD nálepku „částečně pravicově extrémistická“. Vida, jen „částečně“, takže pořád ještě ne trestně. A už to celé začíná být částečně komické. Podobně částečně komické je i to, že strana pomlouvaná jako nacistická má jako snad jediná ze stran v programu konkrétně obranu židovské komunity před antisemitismem, který je dnes převážně islámský. Díky tomu taky roste počet jejích židovských členů.

Nacismus a nacismus

Jak je to tedy s tím jejím nacismem? Požádáte-li některého z jejích odpůrců o konkrétní důkazy, zmůžou se většinou na jeden. Je to hojně citovaný výrok jejího bývalého předsedy Alexandera Gaulanda, dokazující, že AfD je banda popíračů holocaustu a obdivovatelů nacismu. Ten výrok zněl takto: „Hitler a nacisté jsou jen špetka ptačího hovna na tisíci letech německé historie.“

I to je částečně komické. Jednak „špetka ptačího hovna“ nezní zrovna úplně jako velkolepá oslava nacismu. Jednak Gauland už předsedou není. A jednak – a hlavně – on v témže projevu taky řekl toto: „Ano, neseme za těch 12 let nacismu odpovědnost. Němečtí Židé byli vždy součástí naší hrdinné německé historie, kterou chtěl Hitler zničit. Ale islám do našeho dědictví nepatří“.

Možná se ptáte, kde že jsem tohle vyhrabal. Cituji to doslova z izraelského serveru Arutz Sheva čili Kanál 7, informujícího čtenáře, že AfD je ze všech německých stran nejvíc proizraelská a prožidovská.

Vy si z toho vyberte, co chcete. Ale já jsem se už dávno rozhodl, že ze všech těch propagand, které nás v té informační dálnici zaplavují, budu nejčastěji věřit té izraelské. Pro některé z vás to bude možná jen další důkaz, že Izrael je nacistický stát. Ale to si jděte vyprávět na americké univerzity, třeba vám za to dají čestný doktorát.

Převzato z měsíčníku TO.

Krajní pravice ve Francii slaví úspěch. Strana Le Penové vyhrála první kolo voleb

CTK 30.6. Krajně pravicová strana Národní sdružení (RN) Marine Le Penové získala v prvním kole parlamentních voleb ve Francii přibližně 34 procent hlasů, uvádějí podle tiskových agentur povolební průzkumy. Prezident Emmanuel Macron bezprostředně po uzavření volebních místností vyzval voliče, aby ve druhém kole hlasovali proti krajní pravici.

Podaří se konečně Němcům zničit Evropu?

Benjamin Kuras

Že by to ještě dokázala zvrátit nějaká ta národně konzervativní (alias dezolátně populistická) kontrarevoluce, jakou nedávno rozhánělo bruselské liberálně demokratické gestapo na příkaz tamního starosty s příznačným jménem Emir, je čím dál nepravděpodobnější.

Dělají-li si národní konzervativci naděje, že něco změní v letošních eurovolbách, budou se muset připravit na to, že v nich budou konkurovat prudkému přírůstku rychlokvašených nových německých občanů, kteří sice neumějí německy, zato vědí, koho správně volit.

Němčina se prodává

Děje se to takto: Abyste dostali německé občanství, musíte prokázat jakous takous základní znalost němčiny složením jazykové zkoušky zvané „B1“. Loni ji složilo 360 tisíc žadatelů. Letos jich přirůstá tempem 40 tisíc měsíčně. Pár dezolátních reportérů si položilo otázku, zda v těch počtech nevězí nějaká kulišárna. Jeden z nich, z televize WDR, se v přestrojení za imigranta proklestil do procesu zkoušení a zjistil toto:

Někdo ze státního úřadu zvaného Federální úřad pro migraci a uprchlíky (BAMF), kde testy vznikají, předává někomu v imigrantských organizacích pár dní před zkouškami odpovědi na otázky a úkoly, které budou zkoušeným zadány. S příslušnými dodatečnými vysvětlivkami v arabštině. Ty si pak imigranti mohou koupit načerno za 250 eur. Upozornila na to jedna poctivá a pracně nabílovaná imigrantka, již připadlo divné, jak rychle a suverénně ty testy vedle ní absolvovali jiní a jak moc jich bylo.

Vzdejme autorům a provozovatelům tohoto geniálního vtípu hold alespoň za to, že to imigrantům nerozdávají zadarmo v rámci celkových státních výdajů na imigraci, které státní pokladnu stojí 36 miliard ročně a podle odhadů univerzitních profesorů z Freiburgu to za současných trendů brzy dotáhnou na 19 bilionů. To v době, kdy Německo vykazuje roční deficit 60 miliard, nemá na zvýšení důchodů a na potřebné obranné výdaje.

Voličské právo imigrantů

Vláda navíc zavádí „reformu občanství“ urychlující naturalizaci pro další asi 2 miliony s právem trvalého pobytu bez ohledu na jeho délku. Ale kdo by se ještě obtěžoval žádat o občanství, když ministr vnitra zároveň navrhuje udělovat voličské právo imigrantům po šesti měsících pobytu i bez občanství. Takže nevoličství zůstane jen na těch asi 300 tisících, jimž byl azyl zamítnut, ale nikdy neopustili Německo a užívají si tam přinejmenším bezplatného zdravotnictví a školství. Celých 80 procent z nich jsou mladí muži, a bývalý šéf kontrarozvědky odhaduje, že Německo si už žije víc džihádistů než vlastních vojáků.

Eurovolby

Aby se novým občanům dostávalo patřičné spravedlnosti, vláda jim dováží 25 šaria soudců – z Afghánistánu.

Za tuto skvělou práci svým ministrům zvyšuje platy o tisícovku eur na 18 tisíc měsíčně a státním úředníkům přidává 10 procent. Proto se tak statečně snaží zabránit průniku nesprávných myšlenek do srdcí voličů, jak se blíží eurovolby. Její hrdinná obrana je strategicky důmyslná a vedená na několika frontách. Z nich nejdůležitější se jeví kontrola „myšlenkových a hovorových vzorců“, jejíž provádění zadalo Ministerstvo vnitra Úřadu na ochranu ústavy (BfV), což je policejní útvar na sledování občanů. Jeho nový šéf Thomas Haldenwang médiím vysvětlil, že „svoboda projevu

není volná karta pro nepřátele ústavy“, čímž rozumíme kritiky vlády a její politiky. V průzkumech většina občanů vyslovuje obavy, že tento úřad je vládou zneužíván ke špehování, diskreditaci a poškozování občanů, skupin a názorů vládě nepohodlných, i když neporušují žádný zákon.

Zůstaňme na chvíli u politického humoru případem bavorského podnikatele Michaela Mucha, který měl tu drzost dělat si srandu ze zelených politiků. Na plot svého domku rozvěsil plakáty s jejich jmény a obrázky jako třeba parní válec s nápisem „všecko převálcujem“, nebo politika se zdviženými dvěma prsty do V a nápisem „umí počítat do 3?“. Zelení podali trestní stíhání za urážku a nepřátelskou kampaň. Pan Much dostal od soudu pokutu 6 tisíc eur za „kriminální urážku politiků, kteří zastávají prominentní pozice ve veřejném životě.“ Podobně byl žalován jeho soused, který na sociálních sítích označil ministra ekonomiky za „totálního idiota“.

Špehování účastníků debat na sociálních sítích nastrádalo frontu 150 tisíc případů čekajících na obžaloby z projevů nenávisti, většinou brblání o imigraci. BfV pro tento účel založila jednotku 200 profesionálních špiclů. Od letošního února už odstartovaly i prohlídky domů, jež provádějí čtyři až šesti policisté. Mediálně nejvíc proslula razie domova jedné facebookářky na příkaz berlínského starosty Michaela Müllera, jehož dotyčná označila za propagátora imigrace.

A islám jede

Stálým terčem špiclování, dehonestace a návrhů na zákaz existence je národně konzervativní (alias dezolátně populistická) strana AfD (Alternativa pro Německo), jejímž patáliím s levicovým establishmentem stojí za to věnovat další článek, někdy příště.

Tisíce dalších, stále převážně mladých mužů, připlouvají do Evropy týden, co týden na lodích financovaných německou vládou, neziskovkami a církvemi, zjišťuje a protestuje italská premiérka Meloniová. Mezitím, jako všude v západní Evropě, prudce klesá porodnost Němců a roste porodnost muslimů. Bývalý šéf německé kontrarozvědky Hans-Georg Maaßen ujišťuje, že „velká výměna“ není žádný mýtus či konspirační teorie, nýbrž tvrdá realita. A odhaduje, že islám je na pokraji kompletního ovládnutí Evropy, v předpovídaném počtu (uváděném též agenturou Pew Research) 58 milionů do roku 2030 a 76 milionů do 25 let. Maaßen je navíc přesvědčen, že tuto „velkou výměnu“ provádějí elity záměrně. Přinejmenším chování elit německých by nasvědčovalo, že se nemylí. Proč to elity dělají, když tím nepochybně zničí i sebe, nechápe ani on.

A jestli si my pořád myslíme, že se nás to netýká, připomeňme si, že i kdyby vláda měla pravdu, že z migračního paktu máme díky Ukrajincům výjimku, stačí si všimnout, že německé hranice jsou otevřené, a k přílivu desetitisíců džihádistů postačí, když sem nakouknou a všimnou si, že tu máme hezčí holky než Němci.

Psáno pro Deník.to

GAZA: Drama záchrany rukojmích

Zdroj: **The inside story of Israel's dramatic Gaza hostage rescue** - The Jewish Chronicle

Dne 12. května obdržel Izrael zpravodajskou informaci o poloze čtyř rukojmí v oblasti uprchlického tábora Nuseirat v Pásmu Gazy. Od toho dne se každá složka izraelské zpravodajské služby soustředila na tuto oblast 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, aby lokalizovala přesnou polohu. Tým tajných agentů „Mista'arvim“ (jednotky, které se asimilují do místního obyvatelstva, aby získávaly

informace) byl vyslán na místo, zejména na místní trh v Nuseiratu.

Jejich úkolem bylo nejen získávat informace od místních obyvatel, ale také ověřovat informace získané z výslechů zajatých teroristů. Kromě toho byly informace shromažďovány pomocí leteckého pozorování a dalších sofistikovaných technologických prostředků.

Po 19 dnech intenzivní spolupráce zpravodajských složek se kombinovaným jednotkám podařilo shromáždit přesné informace o poloze izraelských rukojmí. Bylo zjištěno, že rukojmí jsou držena ve dvou samostatných budovách ve stejné oblasti. Noa Argamani byla držena v prvním patře jedné z budov a tři další rukojmí byli v jiné budově, vzdálené 800 metrů ve třetím patře.

Začátkem června byly tyto informace předloženy válečnému kabinetu a náčelník generálního štábu IDF a šéf Shin Bet byli požádáni o předložení plánu na záchranu. Informace byly drženy v přísném utajení. Dokonce ani ostatní síly v Gaze, včetně vyšších velitelů, nebyly informovány. Jak válečný kabinet diskutoval o možnostech, začaly přípravy a výcvik na operaci.

Aby se nakonec ověřily informace a připravila se půda pro operaci, byl do uprchlického tábora Nuseirat vyslán další tým tajných vojáků (včetně několika žen oblečených v hidžábech a dlouhých černých šatech). Předstírali, že jsou dvě gázanské rodiny hledající velký dům v Nuseiratu, přijeli ve dvou starých autech plných domácích potřeb charakteristických pro vysídlené rodiny, jako jsou matrace a oblečení identické s těmi místních obyvatel.

Když se obyvatelé tábora Nuseirat ptali tajných agentů, odkud pocházejí a co hledají v Nuseiratu, odpověděli, že uprchli z Rafáhu kvůli „smrtícímu ostřelování izraelskou armádou“ a rozhodli se pronajmout dům v oblasti. Poté ukázali na budovu, kde byla Noa Argamani držena. Ukázali jednomu z místních velkou částku peněz a nabídli trojnásobek běžné ceny za pronájem. Místní obyvatel souhlasil s pomocí a do tří hodin našel velký dům na stejné ulici, kde byla držena Argamani. Tento dům byl jen 800 metrů od místa, kde byli drženi další tři rukojmí.

O několik dní později, po usazení se v domě a seznámení se s oblastí, včetně nákupů na místním trhu, a po zjištění, že nevyvolávají podezření, začali tajní agenti svou misi: ověření místa, kde jsou rukojmí drženi. Rozdělili se do dvou týmů. Jeden tým tvořili dva členové komanda,

muž oblečený jako typický místní obyvatel Gazy a žena oblečená v dlouhých černých šatech a hidžábu. Vydali se po ulici směrem k lékařskému centru „Al-Auda“, kde, v blízké obytné budově 200 metrů od nemocnice, byla držena Noa Argamani. Tajní agenti kráčeli s naprostou jistotou, jako by procházeli ulicemi v Tel Avivu. Aby zvýšili svou autentičnost, zastavovali se čas od času u stánků podél ulic, projevovali zájem o produkty a stěžovali si na obtížnou situaci v Gaze. To vše bylo provedeno plynulou arabštinou s dokonalým gázanským přízvukem. Za nimi šli další čtyři tajní muži, ozbrojení, aby poskytli zálohu v případě, že by došlo k situaci podobné „Faudě“ (Fauda v arabštině znamená neočekávaný chaos).

Druhý tým tvořily čtyři ženské vojákyně oblečené jako typické arabské ženy (jedna předstírala těhotenství) nesoucí plastové tašky plné potravinových produktů a zeleniny. Šly ve dvojicích (mladá muslimská žena nesmí chodit sama) směrem k blízké obytné budově, kde byli na třetím patře drženi tři mužští rukojmí. Za nimi šli další čtyři tajní muži ozbrojení, aby jim poskytli zálohu. Mezitím pět dalších členů tajného týmu zůstalo v domě, aby jej střežili a zajistili, že týmy nebyly odhaleny a že je nečekají žádná nepřijemná překvapení.

O tři hodiny později, ve stanovený čas, se oba týmy vrátili do pronajatého domu a začaly zpracovávat získané informace. Nyní bylo potvrzeno: čtyři rukojmí byla držena ve dvou domech gázanských rodin. Velitel síly potvrdil Izraeli, že obě lokality jsou správné.

Kabinet rozhodl jednat. Dvacet osm bojovníků z jednotky „Yamam“, komanda specializovaného na boj s teroristy a záchranu rukojmích, začalo trénovat na dvou speciálně postavených modelech, které replikovaly dvě budovy, kde byla rukojmí držena. Po třech dnech výcviku informoval velitel síly náčelníka generálního štábu IDF, Herzio Haleviho, který poté informoval ministra obrany, Yoava Gallanta, že jsou připraveni provést operaci. Poté, co byl informován premiér Netanjahu a dal povolení k zahájení operace, bylo možné pokračovat.

Ve čtvrtek v noci, 5. června, tajní agenti opustili oblast uprchlického tábora Nuseirat, aniž by vzbudili podezření. Jen čtyři zůstali, aby sledovali budovy a ujistili se, že rukojmí nejsou přemístěna na jiné místo.

Teprve v této době byli informováni vyšší izraelské velitelé a další členové kabinetu o operaci.

V pátek ráno, 6. června, začalo 28 členů jednotky „Yamam“ postupovat ve dvou týmech směrem ke dvěma budovám v uprchlickém táboře Nuseirat. Aby byl co nejvíce zachován prvek překvapení, cestovali bojovníci jednotky skryti ve dvou nákladních autech.

Krátce před 11:00 dorazila komanda přesně načas ke dvěma cílům a čekala na rozkaz k útoku. Pozorovací a technologická sledovací opatření z letadel IDF hlásila, že oblast je „čistá“, bez podezřelých pohybů v blízkosti dvou budov. Informace a živé přenosy z uliček a 800 metrů dlouhé ulice, která oddělovala dvě cílové budovy, byly přenášeny přímo na obrazovky ve dvou velitelských a řídicích místnostech v Izraeli, odkud byla operace sledována.

Přesně v 11:00 dostala komanda rozkaz pokračovat a současně zaútočila na obě budovy v plné koordinaci, aby zabránili teroristům ohrozit rukojmí a celou operaci. Izraelské vojáci zlikvidovali teroristy, kteří hlídali Noa Argamani, a během šesti minut ji neporušenou zachránili z bytu. Poté ji převezli k čekajícímu vrtulníku, který ji okamžitě odvezl zpět do Izraele.

Ale zatímco záchrana Argamani proběhla hladce, úkol zachránit další tři rukojmí ve třetím patře druhé budovy se zkomplikoval.

Unesení byli drženi v domě Dr. Ahmeda al-Jamala, lékaře, který byl aktivistou Hamásu. Jeho syn, Abdullah, novinář, který psal pro Al-Jazeera, byl také v bytě.

Některá komanda použila žebřík k přímému vstupu do místnosti, kde byla držena tři rukojmí. To bylo sladěno s postupem oddílu po schodech z hlavního vchodu do budovy.

Ale tým velitele Arnona Zamory, který do bytu vnikl první, narazil na masivní palbu asi třiceti teroristů Hamásu v bytě. Stříleli z kulometů, házeli granáty a někteří dokonce vystřelili RPG na překvapené Izraelce. Takto Arnon Zamora zahynul.

Přítomnost 30 teroristů v bytě nebyla známa tajným týmům, které informace o poloze rukojmích předaly Izraeli. Předpokládá se, že teroristé dorazili do bytu až toho rána nebo noc předtím, aby posílili ostrahu tří rukojmích. Přesto zkušeni izraelské bojovníci nebyli odrazeni smrtelným překvapením a pokračovali s odhodláním v boji s teroristy na blízko, připojili se k nim další bojovníci, kteří čekali před bytem. Tři rukojmí se musela během bitvy schovat v koupelně bytu, chráněna několika izraelskými bojovníky. Byt nebylo možné opustit kvůli masivní nečekané palbě, protože by to mohlo rukojmí ohrozit. Po dlouhém boji muže proti muži

se Izraelcům podařilo všechny teroristy v bytě zlikvidovat. Během střelby z desítek zbraní uvnitř přeplněného dvoupokojového bytu zraněný Arnon Zamora ležel krvácející na zemi, zatímco tři záchranáři a lékař se nad ním snažili pod těžkou palbou zachránit jeho život.

Mezitím se z tunelů kolem budovy vynořily desítky teroristů a začaly střílet na izraelské bojovníky z kulometů a RPG střel. Izraelci se začali dostávat ven z budovy (několik z nich neslo Arnona Zamoru na nosítkách), běželi kouřem naplněnými uličkami a nedalekým trhem, který byl přeplněný tisíci Gázany, kteří by neváhali je lynčovat. Izraelské síly se pokoušely, pod neustálou palbou, dostat k záchranému vozidlu, které na ně čekalo, ale to bylo zasaženo dvěma RPG střelami.

Velitel operace v Izraeli pak aktivoval „Plán B“, záchraný plán, který byl připraven předem: odvážnou operaci pod masivní, velmi blízkou palbou nepřítele, krytou izraelskou palbou ze země, moře a vzduchu.

S pomocí tanků se stovky vojáků (z pěchotních brigád Golani a Givati a parašutistů) na pěší přepad do uprchlického tábora, bojovali tváří v tvář s teroristy Hamásu, zatímco lodě námořnictva je kryly ze západu a vrtulníky leteckých sil z východu. Palba ze vzduchu zasáhla teroristy jen deset metrů od izraelských vojáků.

Posily a letecké síly dokázaly izolovat bitevní scénu, čímž poskytly bezpečnou únikovou cestu pro hlavní sílu doprovázející tři rukojmí. Na konci vyčerpávající a nepřetržité bitvy izraelské bojovníci zlikvidovali všechny ozbrojené hrozby v bojové oblasti.

Hamás tvrdí, že během záchrané operace v přeplněných ulicích uprchlického tábora bylo zabito 274 Palestinců. IDF však uvádí, že bylo zabito nebo zraněno 104 Palestinců - všichni byli teroristé Hamásu nebo ozbrojení civilisté spolupracující s teroristickou organizací.

Po bitvě byli tři unesení (kteří si po celou dobu zachovali klid) vedeni bojovníky k jednomu z izraelských vrtulníků čekajících na ně a odletěli do Izraele.

Mezitím letadla leteckých sil bombardovala budovu, která se během několika sekund zřítla.

Poté vojáci speciálních sil nastoupili do dalších dvou vrtulníků, které odstartovaly zpět do Izraele. Pokusy o oživení Arnona Zamory pokračovaly během krátkého letu, ale po příjezdu do nemocnice byl prohlášen za mrtvého.

PRŮZKUM: Podporují Palestinci teror?

Lubomír Stejskal NevPes 17.6.2024

Obecně platí, že podpora nacistů ze strany sudetských Němců byla po Mnichovské dohodě značná, ne-li masová. Jaká je ale podpora Hamásu ze strany palestinských Arabů?

Dlužno dodat podpora vrahů, mučitelů, gangsterských únosců, agresorů a lhářů Hamásu. K té poslední charakteristice (lháři) aktuální poznámka. V pátek 14. června 2024 zveřejnil server The Times of Israel vyjádření vysokého exilového představitele Hamásu Usámy Hamdana pro CNN, v němž vedle přiznání, že ani on a vlastně nikdo nemá tušení, kolik rukojmí unesených do Pásmu Gazy je ještě naživu (kdo jiný by to měl vědět než únosci patřící k vládnoucímu hnutí v Pásmu Gazy?), uvedl neskutečnou nehoráznost: „Jsem si jist, že pokud (nedávno osvobozená čtyři rukojmí – LS) mají psychické problémy, je to kvůli tomu, co Izrael v Gaze udělal“ a toto své tvrzení korunoval nebetičnou lží, že když rukojmí z Gazy odcházela, vypadala lépe než v době svého únosu. Odpudivější hanebnost si sotva lze představit; lékaři v Izraeli, kteří je vyšetřovali, hovoří

docela jinak - byli vystaveni soustavnému fyzickému a emocionálnímu týráni. Příště se od teroristických zločinců nejspíš dozvíme, že je tajně dopravili na několikaměsíční relaxační pobyt do Kataru, kde pobývali v Dauhá v luxusním hotelovém komplexu Millennium Place...

PODPORA HAMASU A TERORU

V otevřených debatách o válce v Pásmu Gazy se nelze vyhnout tématu, jak smysluplně rozlišit mezi bojujícími teroristy a civilisty. Tato hranice je nanejvýš rozostřená, obě skupiny splývají – teroristé zhusta nepoužívají uniformy, ale civilní oděv, naproti tomu mnozí obyvatelé jsou „ve dne civilisty a v noci teroristy“. S tím souvisí otázka, jak velkou podporu mezi palestinskými Araby teroristické hnutí Hamas má. Odpověď přinesl průzkum, který provedla instituce Palestinian Center for Policy and Survey Research sídlící v Ramalláhu. Výsledky byly zveřejněny 12. června 2024. Výzkumu se zúčastnilo 1570 respondentů, polovina se zapojila na Západním břehu, polovina v Pásmu Gazy. Souhrnnou zprávu přinesl portál The Times of Israel 14. června 2024.

S některými výsledky průzkumu se nyní seznámíme. Hned v úvodu přichází šok, přesněji pohled na drsnou realitu. V odpovědi na otázku, nakolik palestínští Arabové podporují protiizraelský teror jako cestu k vyhlášení palestinského státu. Klade se vyjádřila víc než polovina, 54 procent. Naproti tomu nenásilný odpor preferuje 16 procent a vyjednávání, což je původní myšlenka mírových dohod z Oslo, čtvrtina dotázaných.

K otevřené podpoře Hamásu, jehož agresivní politika přivedla Pásmo Gazy do války, se přihlásilo 41 procent obyvatel Západního břehu (v březnu 2024 to bylo 35 procent), zatímco Fatah, který vládne na Západním břehu, podporuje v této části autonomie 17 procent Arabů (v březnu 12 procent).

MIZIVÁ PODPORA PRO ŠÉFA AUTONOMIE

Pokud jde o variantu, že by po válce nebyl vládcem v Pásmu Gazy Hamas, ale někdo jiný (což by mělo být samozřejmé - LS), mají další možnosti velice chabou podporu, a to také o mnohém vypovídá. Stávající Palestinskoarabskou samosprávu, ale s nově zvoleným prezidentem a zákonodárným sborem a s novou vládou by preferovalo pouze 16 procent respondentů.

Dílčí shrnutí. Ačkoli Izraeli je opakovaně vyčítáno, že nemá jasný plán pro „den poté“, myšleno je uspořádání poměrů po skončení války (to je téma na samostatné pojednání), z průzkumu je zřejmé, že palestinskoarabská veřejnost preferuje variantu, která je kvůli své nemorálnosti absolutně nepřijatelná. Ponechání Hamásu u vlády by byla stejná nebetičná nehoráznost, jako kdyby Spojenci nechali po 8. květnu 1945 u moci nacisty v čele s pohlaváry, kteří byli v té době naživu.

Ovšem nejděsivější výsledek průzkumu nacházíme v odpovědi na otázku týkající se rozhodnutí Hamásu zahájit 7. října 2023 agresi (v originále je použit termín „útok“) proti Izraeli:

Správné rozhodnutí ... 73 procent;

Nesprávné ... 17 procent;

Neví, bez vyjádření ... 10 procent

Závěr. Vezmeme-li do úvahy, že **palestinskoarabská populace dala 73procentní podporu zvěřským masakrům ze 7. října, že teror proti Izraeli podporuje 54 procent tanních obyvatel**, dále jak velké procento preferuje setrvání gangsterských teroristů u moci, že Západem protěžovaný vůdce Mahmúd Abbás má minimální podporu veřejnosti a že podle tohoto průzkumu pouze 32 procent souhlasí s dvoustátním uspořádáním, zatímco 65procentní většina je proti, pak nezbývá než konstatovat, že politika mezinárodního společenství vůči palestinským Arabům je dlouhodobě fatálně mylná. A v mnoha ohledech je fatálně mylná i vůči Izraeli. Souběžně řečeno, mírovému uspořádání s entitou, která smýšlí tak, jak to v plné nahotě představil popsany průzkum, může věřit pouze nepoučitelny – a je-li to politik, pak také nebezpečný – idealista.

Marie Živné

Ani padesát let po smrti Marie Živné není jasné, co se v komunistickém žaláři odehrálo

Ludmila Žlábková Svojanov 2024

Nad hrobem rodiny Živných na Svojanově na Svitavsku se vypíná dřevěný kříž proklátý sedmi hřeby. Je v něm pohřbena i studentka Marie, která právě před 50 lety zemřela za podivných dosud nevyjasněných okolností v komunistickém vězení. Bylo jí čtyřadvacet. Její příběh si v sobotu připomenuli pamětníci tehdejšího politického procesu i současní obyvatelé rodného městečka.

„Hrdinství Marie Živné není okázalé stání na barikádě. Bylo to čisté děvce ze Svojanova, které dokázalo vzdorovat a nepodvolit se až do konce, o kterém dodnes nikdo nic neví,“ míní divadelní kritik Jiří P. Kříž, který se s ní setkal během společných aktivit ve Spolku posluchačů filozofie. Aktivně mu pomáhala třeba s organizací varhanního koncertu na brněnském Pavlově k uctění smrti Jana Palacha.

Marii odmalička formovalo prostředí, v němž vyrůstala. Její otec byl kastelánem na středověkém hradě, kde ho za zimních večerů sledovala, jak maloval obrazy. A právě láska k historii a výtvarnu ji vedla ke studiu dějin umění na filozofické fakultě v Brně. Zbývalo málo, aby byla promována, měla napsanou i diplomovou práci, v níž se věnovala průzkumu souboru gotických kostelů na Svojanovsku. Nakonec bylo vše jinak.

Nevěří verzi o sebevraždě

Politické a společenské uvolnění konce 60. let vystřídala normalizace. V ovzduší utahujících se šroubů našla Marie naději ve víře. Roku 1972 se stala jednou z prvních československých členek Církve sjednocení. Nově se formující hnutí, stojící mimo oficiální struktury, ihned vyvolalo reakci režimu. V Bratislavě byla zatčena skupina věřících a došlo k procesu, v němž bylo 18 mladých lidí odsouzeno za podvracení republiky k nepodmíněným trestům. Devatenáctá Marie Živná se procesu již nedožila. Co přesně se ale 11. dubna 1974 za zdmí vazební cely bratislavského Justičního paláce odehrálo, se neví. Jiří P. Kříž však nevěří, že by spáchala sebevraždu, jak zněla oficiální verze.

„Nebylo to technicky možné. A odporuje to i jejímu rozpoložení. Podařilo se jí zkontaktovat s další vězenkyní, takže víme, že byla radostná. To, co jí pak ti estébáci udělali, přesáhlo představivost kohokoli z nás,“ dodal Kříž, podle jehož zjištění neexistují ani v archivech žádné písemné dokumenty o tom, co se stalo.

„Jestli jsme byli naivní, hloupí, tak to pořád nebyl důvod, aby nás zavřeli,“ připojil se tehdy rovněž odsouzený Juraj Lajda. Dodnes je v církvi činný.

„Roku 1990 jsme navštívili její rodiče na Svojanově. Pan Živný nám ukázal telegram, který přišel z Bratislavy: Vaše dcera zemřela, přijďte si okamžitě pro věci,“ zavzpomínal dojatě Lajda, který nechce, aby se z Marie stal kult, ale

zapomenout být nesmí. „Ona je vzor, hodnotový systém, charakter,“ dodal.

Na okamžiky po Mariině smrti zavzpomínal i František Beneš, který jí pomáhal s fotografováním kostelů pro diplomovou práci.

„Když přišel ten hrozný telegram, byl jsem ve fabrice. V celé dědině to byl šok. Šlo to od úst do úst: Maruška zemřela ve vězení. Jeden člověk to komentoval slovy: No co chtěla? Společnost jí dala vystudovat a ona se dala na protistátní spolky. Ve mně se začala vařit krev. Zakřičel jsem na něj: Tohle vy budete schvalovat? Za chvíli mě volal vedoucí. Ty Franto, dej si pozor na hubu. Mám na tebe udání za urážku strany. Taková to byla tehdy doba,“ řekl Beneš.

Marie Živná se v roce 1994 stala oficiálně uznanou mučednicí „Hnutí sjednocení (v současnosti působ především pod názvem Univerzální federace míru), první za Železnou oponou. Jako oběť zvlé komunismu ji uvádí i web a tištěný kalendář městyse Svojanov. Marie Živná (1949–1974) byla jednou z prvních následovnic Emilie Steberlové (1932–1981), Rakušanky slovenského původu, která přijela jako první misionářka Hnutí sjednocení na území Československa v roce 1968.

Po roce 1971 se hnutí začalo více organizovat, jeho rychlý rozvoj byl překvapením i pro samotné misionáře. Již v letech 1972 a 1973 se celostátních srazů účastnily desítky lidí a po celém Československu vznikala centra, která dokonce vyslala pod záminkou studia do zahraničí vlastní misionáře. Vzniklo víc než dvacet center a mobilní tým, což záhy vyprovokovalo k činnosti Státní bezpečnost (StB). Československá tajná policie obdržela také několik podnětů od rodičů mladých členů a oficiálních představitelů římskokatolické církve. Již v roce 1973 byla spuštěna akce StB s názvem FAMILIA namířená proti „organizaci Boží Principy“, jejímž hlavním závěrem bylo, že ideologie hnutí je „účelný konstrukt vůči socialismu“. V následujících soudních procesech bylo odsouzeno téměř 30 členů skupiny k trestu odnětí svobody v délce až pět let za snahy o rozvrácení republiky. Jedna z odsouzených, Marie Živná (1949–1974), ve vězení ve věku 24 let za nevyjasněných okolností zemřela.

Ve zkratce od L. Větvíčky

18. červen v dějinách:

V roce 1868 se narodil Miklos Horthy, maďarský viceadmirál velící rakousko-uherskému válečnému loďstvu. V roce 1920 byl zvolen regentem Maďarského království, funkci hlavy státu vykonával od 1. dubna 1920 do 15. října 1944.

O situaci po skončení 1. světové války napsal: **"Zvěrstva bolševiků naplnila zemi hrůzou.** Jejich agitátoři pronikli i do našeho dosud klidného okresu. Rolníky terorizovaly skupiny mužů, kteří chodili od vesnice k vesnici, pořádali vojenské soudy a se sadistickým potěšením věšeli všechny ty, kteří ve světové válce dostali zlatou medaili za statečnost...

Židé, kteří se u nás již dávno usadili, byli první, kdo zločiny svých souvěrců, v jejichž rukou téměř výhradně spočíval nový režim, odsuzovali."

Petr Hampl: Ve Švýcarsku proběhla parodie na jakousi konferenci vítězných mocností. Poražení se sešli a pronášeli návrhy, co by se Ruskem provedli, kdyby ho dokázali porazit. Italská premiérka dokonce vyhrožovala, že její makarónová armáda, která nedovede ubránit vlastní pobřeží před hordami neozbrojených divochů, „přinutí Rusko ke kapitulaci.“

Jan Tománek na Radiu Universum: Objevuje se tady nová věc, a to je cenzura. A tato cenzura už začíná být životu nebezpečná, protože jenom díky oponentnímu názoru, nebo když někdo tyto postupy zpochybňuje, se může přijít k tomu, že jsou chybné, a může se to napravit. Ale pokud by toto neexistovalo?

Dodneška je na YouTube zakázáno zpochybňovat vakcínu, je zakázáno mluvit o tom, že má vedlejší účinky, i když prokazatelně má, je zakázáno říkat alternativní možnosti léčby covidu, i když se ukázalo, že fungují, a jsou daleko lepší než nějaká vakcinace. Všechny tyto věci jsou na YouTube, a na mnoha dalších médiích, potlačovány.

Dobře, to se ještě bavíme o nějakém soukromém subjektu. Ale třeba ve Francii se připravuje ke schválení, nebo nevím v jaké je to fázi, přímo zákon, že by bylo nezákonné zpochybňovat lege artis lékařský postup, tedy třeba, že tato vakcína je špatně, nebo že nějaký léčebný postup je špatně. Ale tím se zamezí jakákoliv akademická diskuse, a to je životu nebezpečné pro celé lidstvo. To už jako přestává být legrace.

The Washington Post: Americký prezident Joe Biden svým výkonem v první předvolební debatě neuklidnil voliče, kteří mají obavy, že je na výkon funkce příliš starý. Před kamerami byl jednaosmdesátiletý demokrat nejistý a zasekával se. Výkon nebyl dobrý. V některých momentech byl dokonce mizerný...

Tož a to mi řekněte, to musel jít do televize? Stačilo, aby se nás Američani zeptali...

No, i když záleží i na tom, koho by se ptali Forum 24 v titulku hlavní strany píše: Debata Bidena s Trumpem neměla jasného vítěze. Ale když si text rozkliknete, zní titulky jinak: Debatu vyhrál Trump. Tak pak se v tom vyznejte...

Petr Hampl: Julian Assange byl 12 let fakticky vězněn, aniž by se dopustil jakéhokoliv trestného činu a dokonce ani nebyl z žádného trestného činu podezřelý. Celý jeho zločin spočíval v tom, že odhalili korupci a neschopnost některých amerických vládních činitelů. Ještě před generací to bylo základní poslání novinářské profese. V podstatě každý ze starších nositelů Pulitzerovy ceny by dnes mohl být (a nejspíš by byl) pronásledován stejným způsobem. Navíc Julian Assange nebyl americkým občanem ani svou činností neprováděl na americkém území. Postup západních soudů vychází z přesvědčení, že nikdo na světě nemá právo odhalit korupci západních elit.

Julian Assange je příslušníkem honorace. Patřil k respektovaným příslušníkům elity. Být z dělnického prostředí, tak ho zabijí ve vězení, odbyde se to krátkým článkem o smrti proruského extrémisty a víc nad tím nikdo bádát nebude. Že byl kníže nakonec propuštěn z vězení, to ještě neznamená, že nevolníci mohou žít svobodně. Za Juliana Assange se postavila jeho vláda. Co myslíte, jak by se mu vedlo, kdyby byl třeba občanem České republiky?

Žádné volby dnes nic nezmění.

Poslal z Prahy Olda Násada 26.6.4

Už to, že zelení hujerí v Německu i Francii propadli, tedy v těch největších zemích a v Bruselu se nemění nic je toho důkazem. Vytírají si volbama demonstrativně své narachany prdele. Jen Macron, když věděl že manipulace volbama rozlítí lid vyvolal předčasné volby, které opět zmanipuluje. To, aby přešel bitkám v ulicích měst připomínající občanskou válku jako v nedávné době. Ta manipulace voleb je přeci do očí bijící. DVE největší země volili opačně a v Bruselu se nemění nic.

Ovšem lidé zde, zda se, odvolili a dál se o tom moc nemluví. Totiž to co se děje v Bruselu, jak se tam nějak přeskupují do nějakých partaji, je natolik nepřehledné a nepochopitelné a vzdálené, že tomu nikdo nerozumí a jedinej výsledek je totální bezmoc a marnost. A samozřejmě s každým dalším nařízením odtamtud roste ve společnosti tlak. A nejde jen o velké záležitosti jako nařízení imigrace, co nastane za dva roky... ale každodenní opruzující připomínání bruselské moci.

Příkladem EU nařídila, že plastové láhve, které budou zanedlouho zálohované - zde 4kc za kus - musí mít uzávěry takové, aby po otevření zůstávaly viset na lahvi. Tedy zesláblý uzávěr po značném úsilí otevřeš a on visí na dvou plastových nitkách. Naléváš a překáží ti v toku tekutiny, kterou přes to překážející víčko rozléváš kam nechceš.

Samozřejmě za patričního nadávání na Brusel urveš. I tohle je výsledek jejich nařízení. Osobně nechápu co tohle má za záměr, ale jsem si jistě, že starej člověk už tohle nezvládne.... neuvěřitelný. Ve mě jen otevření minerálky vzbuzuje agresivní nasranost. Jeden nechápe že když už tam mají neskutečně nemravný honoráře za sezení na prdeli /cs poslanec EU cca 500 000kc/mes/ že nemají alespoň trochu pud sebezáchovy. Nemají protože vědí, že lid nemůže ovlivnit v Bruselu vůbec nic. A to zelené sebevražedné šílenství jede dál.

A ještě o zálohování PET lahví.... kuriózní byl nedělní pořad pana Moravce kde ministr lesů vod a strání zálohování obhajoval. Paradoxně sice se zde separuje tenhle odpad skoro nejlépe v EU i bez zálohování, tedy není potřeba na tom příliš měnit, ale málo se ho nakonec recykluje. Na to ovšem lidé vliv už nemají. To je věc vlády a trhu. A že když zálohování bude ještě méně odhozených plastových lahví na ulicích... tvrdí ministr. Mno nebude! Jen bude více bezdomovců sbírat tyhle láhve a odnášet někam do sběru a lahví bude více, a tedy odpadů po ulicích, protože řada lidí, co svůj drink dopije si řekne, že si to někdo na ulici sebere a pomůže si... to bude bordel. Že už tak dráhy soft drink bude ještě nedostupnější pak nezmínil ve studiu CT nikdo.

Jsmo v rukou sociálně inženýrských šilenců, zločinců a vlastizrádců.

S P O R T**Australský hokej? MS nižší divize i pražská inspirace!**

Andrej Bucko -Melbourne

(MELBOURNE, od našeho zpravodaje) Věděli jste, že v Austrálii se uděluje druhá nejstarší hokejová trofej na světě? Tamní liga má deset klubů, země registruje 6500 hokejistů, tedy téměř jako Rakousko. Jenže mezi elitou startovali protinožci jedinkrát (na ZOH), s českým koučem reprezentace startovala ve druhé nejvyšší divizi MS. To je cíl, který před sebou Australané budou mít i na domácím šampionátu. Z hlediska pořadatelství neskrývají obdiv pražské atmosféře...

Austrálie získala na nedávném kongresu IIHF v Praze práva na pořádání hokejového turnaje MS 2025

Divize II A (třetí světové kategorie) v Melbourne. Hráti zde budou Belgie, Nizozemsko, Srbsko, Izrael, SAE a domácí mužstvo. Na odlehleém kontinentu se šampionát odehraje po dlouhých 14 letech.

Tehdy měla Austrálie v sestavě i Nathana Walkera, prvního australského borce, který to dotáhl do NHL. Jeho tým, přezdívaný Mighty Roos a vedený českým trenérem Vladimírem Rubešem, vyhrál turnaj bez prohry a postoupil do Divize I B.

Jaká byla Walkerova cesta? Ačkoli je rodákem z waleského Cardiffu, vyrůstal v Sydney a hrál pod vedením slovenského trenéra Ivana Manča v týmu Blacktown Flyers. Překonával všechny juniorské rekordy, a tak ho Mančo poslal hrát již 13letého do silnějšího prostředí a zařídil mu účinkování mezi juniory ve Vítkovicích. Díky tomu umí i dobře česky – puze 17letý Walker se pak stal nejmladším střelcem gólu na slavném Spenglerově poháru a z Vítkovic ho hned draftovali do Washington Capitals. Poslední tři sezony už z větší části odehrál v St.Louis Blues.

Historická vazba

Extraligu si zahrál i další Australan Kale Costa. Jeho rodná země vstoupila do IIHF už 11. února 1938 jako druhá na jižní polokouli po Jižní Africe. Hokej tam zdokumentovali již roku 1900, kdy antarktická expedice britských polárníků a námořníků hrála hokej na zamrzlém Weddellově moři. První zimní stadion otevřeli v Austrálii v Melbourne 9. června 1906. Pro srovnání – pražská Štvanice byla otevřena až s rokem 1931.

Vítěz australské soutěže, která má deset klubů, získá prestižní trofej Goodall Cup. Ta je v hokeji druhá nejstarší po Stanley Cupu - má 114 let!

Jedinkrát mezi nejvyšší elitou se ovšem Austrálie představila na ZOH 1960 ve Squaw Valley v Kalifornii, prohrála všechny 3 zápasy a nejvyšším rozdílem s Československem 1:18. Paradoxně však Austrálie drží světový rekord v ledním hokeji v nejvyšším skóre. Roku 1987 porazila Nový Zéland 58:0 a překonala dosavadní rekord z MS 1949, kdy Kanada nasypala Dánsku 47 branek. (Absolutní rekord v ledním hokeji drží ženy Slovenska, které roku 2008 vyhrály nad Bulharskem 82:0.)

Mezitím již i kvalita novozélandského týmu stoupla a rekordní výsledky už nečekejte. Se sousedem hraje Austrálie každý rok takzvanou Transtasmánskou sérií tří utkání a poslední v březnu vyhrála pouze 2:1 na zápasy, přičemž dva ze tří se skončily v prodloužení.

Pražská mise

Zisk hostitelského práva na turnaj MS Divize II A v Melbourne byl výsledkem úspěšné diplomatické mise. Federaci Ice Hockey Australia (IHA) na kongresu IIHF v pražském hotelu Clarion zastupoval předseda Ryan O'Handley a generální manažer IHA Adam Woolnough, s nímž jsme pohovořili.

S jakými pocity jste se vrátili do Melbourne a jak váš úspěch přivítali doma?

Všichni jsme úplně nadšení. Každý rok cestujeme na šampionáty do Evropy a stojí nás to statisíce dolarů. Naše juniorské týmy chlapců a dívek budou hrát příští rok v Polsku, Bulharsku a Srbsku, ale muži a ženy konečně tady na jižní polokouli - ženy na Novém Zélandu a muži doma. Naše hokejová rodina se velmi těší, přinese to mnoho užitku a obrovský impuls pro hokej v Austrálii. Původně jsme cestovali na kongres s úmyslem kandidovat na pořádání turnaje IIHF juniorek do 18 let, protože naše dívky jsou už ve druhé kategorii, nejvýše ze všech našich reprezentačních výběrů.

V Austrálii se nám velmi daří v ženských sportech, i fotbalistky výsledky převyšují muže, a tak jsme si od toho hodně slibovali. Ale svou kandidaturu vyzdvihlo i Polsko, a z respektu jsme ustoupili, nešli jsme do tohoto souboje. Naštěstí nás během kongresu oslovili nejvyšší představitelé IIHF, kterým se naše iniciativa líbila, s uznáním se vyslovovali o našich organizačních schopnostech v Austrálii hostit největší akce a navrhli nám uspořádat mužskou skupinu II A, protože o ni nebyl mimořádný zájem. Takže toto byla

velmi sladká až nečekaná náplast na neúspěšnou kandidaturu juniorek a vrátili jsme se domů triumfálně s právy na mužský turnaj po 14 letech. Jsme rádi, že do Prahy mohl jet s námi na světový trenérský seminář i ředitel trenérské rady Mark Stephenson.

Zdá se, že v dívčím a ženském hokeji máte větší šance?

V Austrálii se ženskému sportu velmi daří, vypracovali jsme strategii, aby se ženy jednoho dne probojovaly třeba i na ZOH, protože od Squaw Valley uplynulo už vousatých 64 let. Naše ženská liga se rozrůstá a čím dál více dívek hraje lední hokej. Austrálie je velmoc v pozemním hokeji, ale na led chodí čím dál více dívek. V zemi je přes 6500 registrovaných hráčů a hráček. Potřebovali bychom více kluzišť, na rozdíl od Evropy u nás nezamrzají jezera a vodní plochy, takže jsme odkázáni na umělý led, ale jsou i jiné formy hokeje jako na kolečkových bruslích a právě teď chceme zavést pouliční hokej jako součást výuky ve školách. Více a více dětí sleduje NHL a jiné hokejové soutěže v televizi, přes internet kupují hokejové zboží a suvenýry a i právě proto NHL přivezla loni do Melbourne dva týmy z Los Angeles a Arizony na dva zápasy v Aréně Roda Lavera.

Odkud berete hráče? Vychováváte své, nebo také naturalizujete cizince?

Austrálie je mnohonárodnostní země a v hokeji je cítit vliv ze zahraničí, to znamená, že děti rodičů z Kanady, USA, Finska, ale i Česka, Slovenska, Ruska mají rády hokej, sledují ho a přidávají se. Dokonce registrujeme i přistěhovalce z Japonska, kteří chtějí hrát u nás. V současnosti je hlavním trenérem Fin Matti Luoma. Přijíždějí k nám pomáhat trenéři ze zámoří, loni během turné NHL zorganizovali dva krátké, ale užitečné tréninkové bloky, posílili jsme vztahy s NHL i USA Hockey, věřím v lepší budoucnost našeho hokeje.

Kdo bude vašim nejtěžším soupeřem příští rok?

Věříme, že malý hokejový stánek s kapacitou asi 2000 diváků vyprodáme na každý náš zápas a s jejich pomocí dosáhneme úspěch, ale favoritem bude asi Srbsko, které skončilo loni druhé, a Nizozemsko, které sestoupilo z béčka a bude se chtít co nejdříve vrátit. Naše poslední tři zápasy s Novým Zélandem v Melbourne byly všechny vyprodané. Těšíme se na podporu fanoušků, ale i sponzorů, televize a vlády, protože jde o velkou mezinárodní prestiž. Domácí půda a fanoušci budou obrovskou pomocí, umíme hrát proti všem soupeřům a pokusíme se turnaj vyhrát.

Jak se vám líbila Praha a které mužstvo na vás zanechalo největší dojem na MS?

Bez jakýchkoli zdvořilostí se asi nedá vybrat nikoho jiného než české mužstvo. Hrálo vynikající hokej, hnané publikem, první zlato po 39 letech doma, daleko překonaný světový rekord v návštěvnosti, a to ještě svůj vlastní, vysoce profesionální organizace šampionátu, zkrátka Česko je hokejový národ, mají to v krvi a bylo úžasné sledovat tu atmosféru na zápasech ČR. Možná dokonce překonali i rekord v hektolitrech zkonsumovaného piva. Více než 17 tisíc diváků v O2 aréně, zpěv, povzbuzování, bubny, trubky, mexické vlvy, hrdost na svou hymnu, radost z každé akce, nevěděl jsem, co dřív filmovat a přinést ukázat doma. To je úžasné, jak tam prožívají hokej a my můžeme jen snít, že by se něco podobného jednou podařilo u nás. Byl jsem na mnoha nejvýznamnějších akcích v různých sportech, ale takové mrazení jsem nezažil, skutečně jedinečná příležitost v životě.

Česko na Euru končí

Čeští fotbalisté ve středu 26.6 v závěrečném třetím utkání skupiny F na mistrovství Evropy v Německu v dlouhém oslabení podlehli Turecku 1:2 a do vyřazovací fáze nepostoupili.

Itálie na mistrovství Evropy končí

Fotbalisté Itálie titul mistra Evropy neobhájí. V osmifinále 29.6 nestačili na Švýcarsko a po porážce 0:2 pro ně turnaj končí nejhorším výsledkem za posledních 20 let.

The lost history of Melbourne

Facebook

The existence of a figure who was once well known all the way up and down Australia.

Annie Ferdinand (known more widely as Annie Bags), born in 1852, was believed to be of Prussian nobility, and came to Australia seeking to find an English man to whom she had a romantic attachment.

After arriving first in Melbourne, she travelled on foot to Ballarat, onwards further, travelling through Gympie, Rockhampton, Cloncurry, the Palmer, Herberton, Croydon, and finally reached the Ravenswood goldfields.

Finally, she was able to find the man she loved, only to discover that he had married another woman.

Shocked and disgusted by this knowledge, Annie took to wandering the region, turned down the company of all men entirely, and started wearing clothing made out of sugar sacks, which is what led to her nickname of Annie Bags.

She began collecting and adopting stray animals along her journey, and was rarely seen without a menagerie of dogs and cats travelling with her.

Records show that upon being arrested for vagrancy on one occasion, she had with her twenty-five dogs, eighteen cats, and a few domesticated rats.

She told authorities at the time that she made a living from a combination of telling fortunes and begging.

Annie died in 1910 in Townsville, and was buried there in a grave marked only by a simple iron peg. In April 2019, a new headstone was unveiled at her grave, during a memorial service hosted in her honour. The new headstone is engraved with a poem, written by Laurence Murphy:

“From a noble Prussian family, she was a lady of fine fashion

Who cast aside her regal robes for wretched rags

For the gentleman she loved and professed to her his passion,

Was a rogue who changed her into Annie Bags.”

Mysteries of cosmic proportions

Petr Adler Czech in Canada

It was Wednesday, April 12, 1961. What looked like just another boring early-spring

day was interrupted by sudden silence emanating from Radio Moscow. After a few minutes, everybody's ears perked up: they heard the legendary Soviet radio announcer Yuri Levitan's voice.

This is Moscow speaking, Levitan was saying, all radio stations of the Soviet Union are working! (Govorit Mokva, rabotaiut vsie radiostantsii Sovetskogo Soiuza!)

It sounded like Ed McMahon introducing Johnny Carson (heeeeeeeeeeeere's Johnny!), but it did carry more weight.

In a few minutes, Levitan would come to the point: the Soviet Union, he said, has just launched the first man into space, his name (and rank) is Major Yuri Alekseevich Gagarin, and he would stay in orbit for a full 108 minutes, only to land safely somewhere in the steppes of Kazakhstan.

The event would trigger ecstasy all over the world on one hand, and a bout of head-scratching amongst the U.S. policy makers on the other: not again, they would moan. They were still licking their wounds after the Soviets had launched the first artificial Earth satellite that became known as Sputnik 1. Flying in an elliptical low Earth orbit for three weeks, starting Friday, October 4, 1957, it was sending a simple beep-beep radio signal back to Earth until its three silver-zinc batteries depleted. Aerodynamic drag caused Sputnik 1 to fall back into the atmosphere on Saturday, January 4, 1958.

Why recall all of these events more than six decades after they had shook the world?

Because they reverberate even today.

Then-U.S. President John F. Kennedy committed NASA to an impossibly difficult goal: be first to send people to the Moon. Who cares the Soviets sent a machine named Lunokhod. It would be rolling all over the place, sending fuzzy footage back to Earth all the while.

How much more dramatic it would be to see Neil Armstrong climb down off the module in a live broadcast, holding the star-and-stripes flag and saying that this was a simple step for one guy but a huge leap for the world?

It all would happen, except ...

Due to military-style secrecy surrounding everything in the former Soviet Union, rumours would begin circulating as soon as the red flag with star, hammer and sickle was lowered to signify the end of the empire. In a country where even telephone directories were part of the state secret system, this would be logical. So: how was it? Was Gagarin really the first one? How about the famous Soviet aircraft designer Ilyushin's son? Or: how many would-be first ones died as their carrier rockets exploded on take-off? Besides, why was the chief constructor of the Soviet manned flight project always named as chief constructor only, and why it would have to take the fall of the Soviet Union for humanity to find out that his name was Sergei Korolev, and that he did bulk of his work while behind bars in a Gulag concentration camp?

Even Gagarin's own death in an airplane crash during what was officially announced as

regular military jet exercise has been shrouded in mystery till these days.

Many, including Gagarin's former cosmonaut colleague Alexei Leonov, contradict the official report. The first man in space, Leonov claims, got too big for his britches for the communist poohbahs' tastes. Gagarin dared criticise what he saw as Soviet political and economic inefficiencies, word got all the way to the top, and word came back down that this has to be stopped no matter the cost.

Thus the staged accident.

The American system of information seemed to be much more open. Why, they would even broadcast accidents on take-off ramps in live broadcast. That's why the first quiet gossip that no, no American set foot on the moon, was greeted with howls about stupid conspiracy theories. Then came viral videos of people known as citizen-reporters, trying to convince American astronauts to swear on the bible that yes, they had made it all the way to the Moon and back, with the astronauts rejecting such demands with unbecoming anger.

People started asking more questions, intriguing some physicists enough to join the fray by saying such trips were killers: there were zones of deadly radiation between the two celestial bodies and people haven't yet developed any technology safe and reliable enough to help them get through.

So, the claim these days goes that Apollo astronauts would fly a few hundred miles down range, land, enter a specially built studio and spend the rest of their journey there, commenting on all kinds of trick photography as if it was reality.

These theories do not mention publicly broadcast splash-downs in the ocean, with the astronauts sitting inside their space capsules and waiting to be lifted from the waves and carried into aircraft carrier safety.

On a personal note: in the late 1960s (or was it early 1970s?) I got to interview Frank Borman, commander of Apollo 8 mission that was the first to fly around the Moon.

The toughest part that still sends shivers down his spine, he told me then, was the moment when they lost all contact with their colleagues on the earth: they were hidden behind the Moon and it wouldn't let any signal through. The silence, Borman said, was overwhelming, and so was the moment when they, all of a sudden, heard Houston calling them.

I believed him, and I had no reason not to. He would have to be an Oscar-winning actor to be lying so convincingly.

So, what should it be?

Here's a fit of alibism if there ever was one: *There are more things in heaven and earth, Horatio, / Than are dreamt of in your philosophy* (William Shakespeare, *Hamlet*).

Who knows who wrote it? Shakespeare or somebody else?

Should we give Yuri Gagarin his due?

Oh yes, the question marks are there on purpose.